

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. října 2025, v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících PhDr. Barbory Bártkové, LXXXXXM a Ing. Zdeňka Nováka,

takto:

Obžalovaný

XXXXX, narozen XXXXX, bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,

uznává se vinným, že

dne 27. 6. 2020 v dopoledních hodinách v XXXXX v kostele XXXXX v malé zpovědní místnosti pod kůrem jako kaplan římskokatolické farnosti XXXXX v Kroměříži a učitel náboženství XXXXX s vědomím věku žáčky XXXXX, narozené XXXXX, která mu dlouhodobě důvěřovala a byl pro ni morální autoritou, po skončení zpovědi předcházející prvnímu svatému přijímání, za jejímž účelem byla rodiči přivedena do kostela a ponechána v jeho přítomnosti, kdy na ni dohlížel, a poté, co chtěla z místnosti odejít, jí řekl „počkej“, takže se nezletilá opět postavila před něj, tento jí uchopil za obě zápěstí, smál se, pak ji chytil za tenká ramínka letních šatů, které měla oblečené, a ptal se, co tam má napsáno, za účelem svého sexuálního vzrušení šaty natahoval v oblasti obrázku na prsou, pak jí šaty v oblasti hrudníku odtáhnul od těla a podíval se jí za výstřih, poté jí obě ruce položil na šaty v oblasti prsou a dlaněmi po nich kroužil, opětovně jí šaty oddálil od těla a podíval se jí do výstřihu, při čemž měl červený obličej, rozzářené oči a usmíval se, kdy nezletilá se nedokázala ohradit, protože byla zaskočena jeho jednáním, které od kaplana a učitele neočekávala, takže z místnosti beze slova odešla, přičemž obžalovaný jednal s vědomím, že takové

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Volná

chování je způsobilé negativně ovlivnit budoucí prožívání, jednání a návyky nezletilé zejména v oblasti mravnosti a sexuality, ale také její vztahy a důvěru k lidem a autoritám, v důsledku jednání obžalovaného poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která se projevovala častějšími projevy strachu, úzkostmi, nechutenstvím, vyhýbání se vjemům, které připomínají prožité trauma a je-li podnětům vystavena, dochází k rozvoji psychické tenze a z ní vyplývající neurovegetativních symptomů, v důsledku čehož u nezletilé došlo k citelnému omezení běžného způsobu života, které spočívá zejména v narušení sociální adaptace v psychické nestabilitě, vulnerabilitě, v důsledku čehož se nezletilá do současné doby podrobuje psychologické terapii,

tedy

- a) jednak jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a uvedeným činem způsobil těžkou újmu na zdraví,
- b) jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

- a) zvláště závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2025,
- b) přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2025 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (let) let**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu vzdělávání a výchovné práce s dětmi mladšími patnácti let na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** ochranné sexuologické léčení v **ambulantní formě**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen **zaplatit** jako náhradu nemajetkové újmy způsobené nezletilé poškozené XXXXX, narozena XXXXX, bytem XXXXX, k rukám rodičů XXXXX S., narozen XXXXX a H. S., narozena XXXXX, oba bytem tamtéž, **částku ve výši 250 000 Kč** spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 2. listopadu 2021 do dne zaplacení.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný XXXXX před soudem uvedl, že se obvinění nezakládá na pravdě, trestní řízení trvá pět let, což na něj nepříznivě psychicky působí a musel vyhledat psychologickou pomoc.
2. Ke skutku samotnému uvedl, že zpověď před prvním svatým přijímáním proběhla před pěti lety koncem června v kroměřížském kostele XXXXX. Děti zpovídal již o měsíc dříve. S organizací mu pomáhala paní T. S., při zpovědi byl sám s konkrétním dítětem. S dětmi se schází často, nijak jim neublíží, je to v rozporu s jeho svědomím. Vzpomíná si, že ve své výpovědi nezletilá XXXXX uvedla „tady se nic nestalo“. Pokud jde o druhou zpověď na konci června, ta předcházela poslední neděli v měsíci červnu, kdy měli mít první svaté přijímání, a v sobotu předtím předcházela ta samotná příprava, sešli se v kostele rodiče, dědečkové, babičky, sourozenci dětí, kteří měli jít na svaté přijímání, nacvičovali si průvody, kdo co ponese a podobně. Když to vše skončilo, obžalovaný odešel do zpovědní místnosti, kde začala samotná zpověď dětí, kdy ve zpovědní místnosti byl vždy s dítětem sám. Zpověď dle obžalovaného mohla trvat tak tři minuty, nechtěl to nijak protahovat. Před zpovědníci byla hromada dětí, s jejich organizací pomáhali T. S., Ž. P. a také tam byli přítomni někteří rodiče, kteří uklízeli, zdobili kostel. Obžalovaný uvedl, že by byl sám proti sobě, kdyby udělal něco takového, co je mu obžalobou kladeno za vinu, neboť by riskoval, že by dítě mohlo vyběhnout ze zpovědní místnosti, plakalo by nebo křičelo, a to by si rozhodně nikdy nedovolil. Konkrétně tam bylo přítomno asi 20 dětí, které postupně chodily do zpovědní místností, kdy dětem dopředu připravil papírek s formulí, jak by měly začít a pokračovat. Zpovědní místnost je ze dřeva do kulata, velká asi 2 m, aby se tam vešli právě dva lidé, denní světlo do ní neproniká, ale je osvětlená žárovkou. Stává se, že když jde dítě na první nebo druhou zpověď, tak je v takovém stresu a má strach, jak to bude probíhat, a proto se obžalovaný snaží situaci nějak odlehčit. Připustil, že k tomuto odlehčení došlo právě i u nezl. XXXXX a pokud ze spisu zjistil, že ji měl vzít za ruce, tak to připustil s tím, že je kontaktní člověk, že někdy i dospělého vezme za rameno a podobně, nemá to spojené s nějakým sexuálním podtextem. Rozhodně odmítá to, co XXXXX tvrdí, že by se jí díval do výstrihu, dal tam celou hlavu, což podle něj není ani možné. Zamýšlí se nad tím, z čeho ho XXXXX obvinila. Tehdy měla na sobě tričko s nějakým nápisem, a i nějaký svetr, když ji chytl za ruce, mohlo to trvat maximálně dvě sekundy, nikde jinde se jí nedotkl, ani na ošacení, nechytal ji na ramínka šatů, ani na hrudník. Pokud jde o nápis na tričku, tak je možné, že se jí ptal, co tam má napsané. Je možné, že ho XXXXX obvinila z toho důvodu, že přešla na církevní školu, kde se jí nelíbilo, a chtěla přejít na jinou školu a maminka jí to nedovolila. Takže to mohl být důvod z její strany.
3. Obžalovaný dále popisoval, že když každé dítě vyšlo ze zpovědní místnosti, tak je natáčel pan XXXXX H., což bylo s předchozím souhlasem rodičů, kdy dětem pan H. kladl i otázky a obžalovaný si vzpomíná, že poté za několik měsíců na policii viděl video, kde pan H. XXXXX zastavil a ptal se jí, jaká byla zpověď, jestli to bylo dobré a ona na to kývla hlavou, že ano a na další otázku, zda jí nezlobil otec K., řekla, že ne a že jí dal rozhřešení a že se těší na zítřejší slavnost. Není proto pravdou, co říkala XXXXX na policii, že jí obžalovaný rozhřešení nedal.
4. Obžalovaný doznal, že trpí pedofilií v ideatorní formě, což se dozvěděl na základě sexuologického vyšetření a byl z toho v šoku. Dle něj to neznamená, že člověk, který tím trpí, zneužívá děti. Nemusí o tom vědět celý život. Obžalovaný se přesto rozhodl, že zahájí sexuologickou léčbu, což už se stalo před dvěma lety, kdy pravidelně dochází do XXXXX k doktoru T.K., kdy bere předepsané léky.

5. Mrzí ho, že v jeho počítačové technice byly zajištěny vyobrazení obnažených dětí, moc toho lituje, protože zpravidla chodil na obdobné stránky, kde byli dospělí. Moc ho mrzí, že pokud zde viděl stránky s dětmi, že na těchto stránkách zůstal.
6. V současné době pracuje v XXXXX, nesmí působit veřejně jako kněz, neboť v katolické církvi je proti němu vedeno řízení, ale rozhodnou, až se ukončí trestní řízení. Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že nikdy podobný problém s nezletilými neměl, přičemž s dětmi pracuje už dlouho, 15 let, kdy knězem je 19 let, nikdy nebyla vznesena žádná stížnost na jeho chování, naopak se mu dostalo velké podpory.
7. Obžalovaný ke svým výpovědím k případným rozporům vysvětlil, že při první zpovědi seděli s dětmi vedle sebe. Ta probíhala v kapli na fáře. Pokud jde o druhou zpověď, tu, co je mu kladena za vinu, tak to se stalo v kostele ve zpovědnici, kde děti seděly proti němu.
8. V hlavním líčení byla čtena výpověď obžalovaného z hlavního líčení konaného dne 1. listopadu 2021, č. l. 639 p.v., kde uvedl, že XXXXX. Pokud v dnešním hlavním líčení toto rozhodně popřel, pak byl obžalovaný vyzván, aby tento rozpor vysvětlil, kdy uvedl, že je to už pět let, tak si to nepamatuje, má za to, že něco takového by neudělal.
9. Dále byla čtena rozporná výpověď obžalovaného z přípravného řízení z 3. 2. 2021 na č. l. 103 p. v., kde se vyjadřoval k XXXXX.
10. K této své výpovědi v hlavním líčení obžalovaný uvedl, že s XXXXX.
11. Pokud obžalovanému byla předestřena výpověď, kterou učinil v přípravném řízení na č. l. 104 p. v., kdy byl vyzván, aby popsal situaci zpovědi z 27. 6. z jeho pohledu, obžalovaný pak na to odpověděl, že XXXXX
12. K této své předestřené výpovědi z přípravného řízení obžalovaný uvedl, že XXXXX
13. Obžalovaný doplnil, že erotickou tematiku na sítích vyhledával občas cca jednou ze 14 dní. Placené erotické stránky nikdy nenavštěvoval. Připustil, že s dětmi komunikoval přes WhatsApp, ale věděli o tom rodiče a nikdy to nebylo se sexuálním podtextem. Na závěr dodal, že si je naprosto jistý, že XXXXX dal při zpovědi rozhřešení, opravdu XXXXX neublížil, nic jí neudělal, žádnému dítěti by nikdy neublížil, je to pro něj strašně těžké.
14. Postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu soud v hlavním líčení provedl důkaz přehráním obrazových zvukových záznamů pořízených o výsledku **nezletilé XXXXX** ze dne 20. 10. 2020, když jak v přípravném řízení, tak i následně v hlavním líčení slyšení znalci nedoporučili konat osobní výslech nezletilé poškozené před soudem.
15. Nezletilá poškozená v XXXXX.
16. Pokud jde o druhou zpověď, tak k té nezletilá poškozená uvedla, že XXXXX
17. XXXXX
XXXXXX
18. K domácímu prostředí uvedla, že XXXXX
19. XXXXX

20. Pokud byla dotazována na další detaily z místa činu, tedy ze zpovědnice v kostele, svědkyně uvedla, že XXXXX
21. Na to svědkyni komisařka předložila fotku, ke které sdělila svědkyně, že je to fotka ze dne před svatým přijímáním vyfocená v kostele Panenky Marie, na fotce je H., její kamarádka a K.. Poznává tam ještě S., který s ní chodí do třídy a poznává tam ještě otce K., ostatní nezná. Ona stojí na kraji, ani by se nepoznala.
22. Závěrem své výpovědi k dotazům uvedla, že před svou výpovědí komunikovala s matkou, která jí ale neříkala, co má říct, řekla jí, že má říct pravdu.
23. Po provedení tohoto důkazu obžalovaný v hlavním líčení prohlásil, že opravdu nic takového neudělal.
24. Soud dále v hlavním líčení vyslechl v procesním postavení svědkyně rodiče nezletilé poškozené, kdy její matka H. S. uvedla, že se všichni těšili na první svaté přijímání, kdy XXXXX do toho nebyla nijak tlačena, neboť jsou věřící rodina. XXXXX se chtěla začlenit do třídy, chtěla být přijímána do kolektivu, neboť na církevní školu nastoupila později než její spolužáci. Svědkyně uvedla, že na církevní školu se dcera XXXXX dostala jejím přičiněním, neboť předtím chodila do XXXXX
25. Ke dni, kdy se konala zpověď v kostele, svědkyně uvedla, že jako rodiče přišli do kostela na bohoslužbu a děti šli na zpověď, pak kostel zdobili. Svědkyně se rozloučila s XXXXX, která čekala v řadě na zpověď s tím, že se sejdou v pizzerii, svědkyně potřebovala nakojit nejmladší dítě. XXXXX V kostele proběhlo svaté přijímání, začaly prázdniny.
26. Svědkyně se ve své výpovědi vrátila ke zpovědi dětí, která předcházela svatému přijímání, které se účastnilo asi 10 dětí, kdy uvedla, že měla důvěru v kněze, kdy XXXXX jí říkala, že měla lísteček, kde měla napsáno, co má říct, že má odříkat modlitbičku a že od otce K. dostane rozhřešení, ale stěžovala si pak, že rozhřešení nedostala, což svědkyně nechápala, neboť když nedostala rozhřešení, tak by neměla jít k svatému přijímání, ale tam šla.
27. Svědkyně uvedla, že na konci prázdnin před nástupem do školy bylo vidět, že XXXXX
28. V pondělí měla XXXXX nastoupit do školy. V sobotu večer jí XXXXX řekla, že s ní chce mluvit, přišla za ní do ložnice a zeptala se svědkyně, jestli si pamatuje svaté přijímání, že se jí tam něco stalo. XXXXX
29. Svědkyně doplnila, že jí utvrdilo o pravdivosti výpovědi XXXXX to, že se bála o ostatní děti, když se dozvěděla, že otec K. zve holčičky na odpolední návštěvu. XXXXX
30. Svědkyni byla předestřena část její výpovědi, kterou učinila v hlavním líčení konaném dne 28. 6. 2024 před okresním soudem, kde uvedla mimo jiné, že teď ve škole při hodině její spolužačka vykřikovala něco o otci K., že je to úchyl a ona jí řekla, že ta spolužačka to ví od maminky. Svědkyně uvedla, že zapomněla, že se o tom vůbec nějak zmiňovala, už si na to vzpomíná, opravdu to musela říct, že se vede soudní proces a o tom, že se vede soudní proces mluvila s maminkou té spolužačky. Ta se jí pak ptala na detaily, takže svědkyně jí něco naznačila a na to jí dcera XXXXX vyčetla, že se s tím ve škole svěřila, neboť dcera to bere jako určitou zradu.
31. K tomu sdělila svědkyně v hlavním líčení, že je to pravda, že to bylo v době, kdy už probíhal soudní proces před okresním soudem.

32. K dotazům soudu svědkyně doplnila, že odbornou pomoc psychologa nebo psychiatra řešila o prázdninách, kdy XXXXX
33. Pokud svědkyni byla předestřena zpráva XXXXX, č. l. 1144 ze dne 3. 6. 2025, kde uvedla, že nezletilá XXXXX Lze však předpokládat, že zdravotní stav je dobrý, a proto již jejich péči nevyžaduje.
34. K této lékařské zprávě svědkyně v hlavním líčení uvedla, že je možné, že naposled byly u doktorky před dvěma lety, pak už paní doktorce jen volala, když na podzim 2023 měla XXXXX dotyčného potkat.
35. K možné lhavosti dcery XXXXX svědkyně uvedla, že si dcera něco vymýšlela, když byla malá, ale žádnou závažnou lež u ní nepozorovala. O tom, co se stalo, se dcera svěřila spolužačce XXXXX a pak se svěřila XXXXX.
36. Pokud svědkyni byla předložena k nahlédnutí barevná fotografie dcery XXXXX z č. l. 741, která pochází z videa pořízeného bezprostředně po opuštění zpovědní místnosti, na které se XXXXX usmívá, má na sobě letní šaty s nápisem Summer time a přes tyto má růžový svetřík, pak k této fotografii svědkyně uvedla, že jde o svetřík, který dcera měla s sebou. Kdy však má za to, že přímo u zpovědi svetr na sobě neměla (fotografie byla pořízena krátce poté, nikoli bezprostředně, co nezletilá XXXXX opustila zpovědní místnost, kdy má svetr na sobě, ten je propínací a není zapnutý, je vidět celé šaty na těle nezletilé XXXXX).
37. Svědkyně doplnila, že o tělesném kontaktu s dcerou nikdy nemluvila, to zanedbala. Dcera už je s odstupem času v pubertě.
38. Soud dále předestřel svědkyni její výpověď z 1. listopadu 2021 na č. l. 640, kde k dotazům státní zástupkyně uvedla mimo jiné, že když se jí dcera svěřila v ložnici, co se jí stalo, tak byla silně rozrušená, řekla, že XXXXX.
39. 'Tuto výpověď svědkyně potvrdila a dodala, že pokud jde o XXXXX
40. Otec nezletilé poškozené **svědek XXXXX S.** uvedl, že už se to stalo před delší dobou a on osobně přenechává péči o děti spíše manželce a ví, že v jednu dobu řešili, že XXXXX nechtěla jíst a měla neshody s bratrem. Přisuzoval to tomu, že dospívá. Vygradovalo to všechno tím, že když se jednou vrátil večer z práce, manželka byla uplakaná, zpočátku mu nechtěla říct, co se stalo, po naléhání z ní vyšlo, že ve zpovědnici došlo k tomu, že dceru otec K. nějakým způsobem obtěžoval, detaily mu manželka tehdy neříkala, on se o tom s XXXXX nebavil. Byl z toho překvapený, nevěděl, jak má reagovat. Postupem času si dával věci do spojitosti s tím, že s tím mohlo být spojeno nechutenství dcery i spory s bratrem. Asi před měsícem se stalo, že XXXXX Otec K. svědkovi přišel vždy velmi příjemný, byl veselý, přátelský, usměvavý. On sám ve věci nečinil žádné kroky, ale ví o tom, že manželka se začala informovat po okolí a pak šla na policii zjistit, jak má postupovat. Dcera pak přešla na jinou školu, protože byla na XXXXX a manželka od začátku chtěla, aby XXXXX chodila na XXXXX, ta byla na XXXXX spokojená, ale ve škole si spíš hráli, než se učili, takže se manželce podařilo zajistit místo na církevní škole, kde si XXXXX moc nesesla se spolužáky, moc se jí tam nelíbilo. Později se svědek dozvěděl, že ji spolužáci nějak napadali, to řešila manželka.
41. 'Teď je dceři XXXXX let, končí XXXXX. Chce se dostat na u XXXXX, proto si hlídala i průměr a má pěkné známky. Na školu se dostala, XXXXX. Svědek uvedl, že si nemyslí, že by v současné

době dcera XXXXX měla nějaké problémy, například se začleněním do kolektivu, má za to, že je v pořádku.

42. XXXXX.
43. Soud postupem dle § 102 odst. 1, odst. 2 trestního řádu přečetl výpovědi svědků a to osob mladších 18 let.
44. **Svěddek J.B.** narozen XXXXX, byl vyslechnut Okresním soudem v Kroměříži v hlavním líčení dne 3. 2. 2023 (bez vyloučení veřejnosti) kdy uvedl, že p XXXXX
45. Následně je v protokole zaznamenáno, že chlapec má problém ve věci vypovídat, kdy je viditelně rozrušen, na to předseda senátu požádal veřejnost, aby opustila jednací síň, aby zajistil vhodné podmínky pro výslech chlapce, aby to pro něj nebyl příliš velký zásah do psychiky. Otázkou je, proč tyto podmínky nebyly zajištěny již před zahájením výslechu nezletilého svědka. Na dotaz obhájkyne svědek dále uvedl, že na knězi, kdy s ním mluvil, ho nic nezaujalo. Podle něj vypadal jako obvykle. Ve zpovědnici je takové světlo jako v jednací síni. Jsou tam dvě židle před sebou, jsou blízko sebe. Zpověď trvala několik málo minut.
46. Nezletilá **svědkyně XXXXX**, narozena XXXXX, byla vyslechnuta v následujícím hlavním líčení 28. 2. 2023 před okresním soudem, který již s ohledem na výslech nezletilé vykázal před jejím výslechem veřejnost z jednací síně. XXXXX
47. Z protokolu o hlavním líčení se dále podává, že nezletilá XXXXX
48. Po 15 minutách bylo pokračováno ve výslechu nezletilé svědkyně XXXXX
49. Soud dále v procesním postavení svědků vyslechl či četl výpovědi zpravidla svědkyň z řad pedagogů či vychovatelek ze základních škol, které navštěvovala nezletilá XXXXX, at' XXXXX či následně XXXXX.
50. **Svědkyňě XXXXXM.** před soudem vypovídala shodně jako v hlavním líčení před okresním soudem dne 21. 4. 2023, kdy uvedla, že pracuje jako učitelka na druhém stupni základní školy, kdy XXXXX zná rok a půl, je její třídní učitelka. XXXXX
51. **Svědkyňě M.M.** vypověděla, že pracuje na XXXXX na prvním stupni. Zná XXXXX, kterou učila v první, druhé, třetí třídě, má za to, že XXXXX
52. **Svědkyňě P.Š.** vypověděla před okresním soudem tentýž den, že učí na základní škole XXXXX první stupeň, třídu XXXXX a XXXXX zná spíše z předškolního věku, protože k nim chodila na přípravku. XXXXX
53. **Svědkyňě Ž. P.** uvedla, že nastoupila na XXXXX jako XXXXX, kdy měla na starosti i jednání s rodiči, byla přidělena i do hodin náboženství otce K. H., kdy mu pomáhala s přípravou hodin náboženství. P XXXXX
54. Ke skutku samému svědkyně uvedla, že 27. 6. 2020 byla přítomna přímo u zpovědnice, neboť dělali přípravu, posílala děti k otci K., kterých bylo asi 17. Každé se ve zpovědnici mohlo zdržet pět minut. Viděla všechny děti vycházet, měla pro ně koláče, kdyby měly hlad, všechny děti vycházely s úsměvem. XXXXX

55. K dotazům svědkyně P. uvedla, že XXXXX
56. K obžalovanému svědkyně uvedla, že je vřelá srdečná osoba, kdy sám nikoho neobjímal, podávali si ruku, děti hladil po vlasech, ona sama ho spíš obejmula na poděkování. Ve své praxi se nikdy nesetkala se zneužitým dítětem, nemá žádnou hlubší specializaci v tomto směru. Dodala, že otci K. naprosto věří, přála by si, aby to pro něj dopadlo dobře a nebyl odsouzen nevinný člověk.
57. **Svědkyňě XXXXX XXXXX** uvedla před soudem, že zná nezletilou XXXXX, kdy pracuje jako učitelka na XXXXX a XXXXX k nim nastoupila do XXXXX třídy. Přišly k nim dvě děti ze školy XXXXX, což je překvapilo, protože tam zpravidla děti zůstávají do deváté třídy, je tam jiný styl výuky, neboť jejich škola je s křesťanským zaměřením. Svědkyně uvedla, že nezletilou XXXXX přímo neučila, ale vzhledem k tomu, že jsou malá škola, tak o nově nastupujících žácích věděla, neboť pracuje jako XXXXX a sleduje celou školu, o žácích se hovoří i na poradách, kde se prezentuje celá třída, kdy kolegyně I.S. měla třídu XXXXX a Z.XXXXX ji měla předtím, na poradách bylo řečeno, že mají dva nové žáčky z XXXXX. XXXXX byla tichá, nebyla moc otevřená kolektivu.
58. Pokud před okresním soudem sdělovala, že XXXXX měla dvě kamarádky a jednou z nich byla XXXXX, tak B. označila svědkyně za uzavřenou, tichou, která měla problémy s učením.
59. K obžalovanému svědkyně uvedla, že ho zná jako kněze víc jak 10 let a osobně 8 let je podle ní přátelský, vlídný, vstřícný, děti ho milovaly, těšily se na hodiny náboženství, které se daly krásně využít na vázání přátelského vztahu, děti mu plně důvěřovaly a hodně se mu svěřovaly. Svědkyně uvedla, že obžalovaný býval s dětmi často ve fyzickém kontaktu, často se objímaly.
60. Svědkyně vypověděla, že je jí známo, z čeho je obžalovaný obviněn, baví se o tom jak ve škole, tak v kolektivu věřících, bylo mu zakázáno scházet se s dětmi, svědkyně se to dozvěděla od bývalé ředitelky, která jim to řekla otevřeně na poradě, že se to mělo stát na první svaté zpovědi a týkalo se to otce K. a XXXXX. XXXXX tenkrát opustila jejich školu, vrátila se zpátky na původní školu, což bylo na žádost rodičů. Svědkyně uvedla, že ve třídě XXXXX neměla žádné problémy, byla XXXXX. Svědkyně chodí do kostela, ale dne 27. 6. 2020 dopoledne určitě nebyla v Kroměříži v kostele, když tam probíhala zpověď dětí a příprava na svaté přijímání. Ve škole se podepisovala petice na podporu otce K., neví, kdo tuto petici inicioval.
61. Svědkyně uvedla, že jako XXXXX neřešila začlenění XXXXX do třídy. Svědkyně k dotazům obhájkyně v závěru doplnila, že XXXXX potkala v loňském roce u starosty města Kroměříže, kdy z každé školy byli vybráni 2 až 4 reprezentující žáci a za svou školu byla vybrána XXXXX. Svědkyně uvedla, že po čtyřech letech jí mile překvapilo, že z ní vyrostla pěkná, atraktivní a sebevědomá dívka.
62. Svědkyně uvedla, že u obžalovaného nepozorovala nevhodné chování vůči dětem, kdy za nevhodné chování považuje to, když někdo děti ponižuje nebo je uráží. V souvislosti se sexuálním obtěžováním, s pohlavním zneužíváním považuje za nevhodné, pokud by na děti nějakým způsobem koukal nebo je osahával, ale běžné podání ruky nebo dotknutí se ramene dítěte bere za normální součást života.
63. **Svědkyňě I.S.** vypověděla, že pracuje na základní XXXXX, kdy XXXXX měla jako třídní učitelka, kdy do školy nastoupila po mateřské v roce 2020/2021, kdy dostala XXXXX třídu, kterou XXXXX navštěvovala. Byla v kontaktu s rodiči XXXXX, vypracovávala individuálně vzdělávací plán na začátku školního roku právě kvůli covidu. XXXXX podle ní byla XXXXX. XXXXX třídu na jejich škole dokončila, z XXXXX poté odešla, bylo to na žádost rodičů. Svědkyně to pochopila tak, že

hodně dětí chodilo do farnosti a hodně dětí tušilo, co se přihodilo, tedy, z čeho je obžalovaný obviněn, a maminka nechtěla XXXXX v tom kolektivu dětí nechat. I když byly ve škole šest týdnů od počátku září do půlky října, XXXXX na hodinách náboženství nechyběla. Svědkyně doplnila, že má za to, že XXXXX opustila jejich školu, protože se tam cítila nepříjemně mezi spolužáky, kteří věděli, co se mělo stát, některé děti to věděly, protože žili ve společenství, kdy se o tom bavili s rodiči, když se například doma modlili, aby to dobře dopadlo pro obžalovaného, svědkyně se v tom snažila být neutrální, nikoho nesoudit. Pokud v předchozí výpovědi sdělovala, že se XXXXX zmínila před třídou, že trávila čas se svým klukem, tak netušili, že by mohla mít kluka, má spíš za to, že si to vymyslela, aby se vyrovnala výraznějším holkám ve třídě. U XXXXX tendence ke lhaní nebo zkreslování nezaznamenala. Nevhodné chování obžalovaného vůči dětem nezaznamenala, byl vždy milý, otevřený a děti ho měly rády. Obžalovaný je třeba chytil za ruku nebo jim podal ruku, když se s nimi zdravil, hlazení a objímání u něj nezaznamenala.

64. **Svědyně J.XXXXXP.** před okresním soudem v hlavním líčení dne 8. 12. 2021 uvedla, že v minulosti působila na XXXXX škole, kde poškozenou učila na povinný kroužek několik měsíců. Nezletilá zpočátku působila zaraženě, což si svědkyně spojovala se změnou školy. Obžalovaného zná zhruba 4 roky z církevní školy, který má obecně přátelský vztah ke všem lidem, k dospělým i dětem, ke kterým se chová otcovsky. Dcera svědkyně chodí do druhé třídy obžalovaného, vídá ho od svých 4–5 let a stávalo se, že s ním byla o samotě, s čímž ale svědkyně nemá problémy, nikdy by ji nenapadlo nějaké nevhodné chování obžalovaného, se kterým se nesetkala. Rodinu nezletilé XXXXX si vybavuje pouze ze mší, jinak je v kostele nevidala. Její dcera má telefon půl roku, svědkyně neví, že by si dopisovala s obžalovaným a pokud by se tak i dělo, nemá s tím problém.
65. **Svědyně XXXXXH.** vypověděla, že obžalovaného zná po dobu 16 let, kdy působila jako vychovatelka na arcibiskupském gymnáziu, kde se objevil, byl podle ní vřelý, přátelský, komunikativní, což je na muže až neobvyklé. Tak jako obžalovaný i ona mívá ve zvyku při hovoru se druhé osoby třeba dotknout za rameno. Svědkyně tehdy měla děti ve věku 12, 9 a 5 let a k těmto se obžalovaný choval přátelsky a vřele. Její děti mají tlačítkové telefony, netráví na něm tolik času jako jejich vrstevníci a nemohly si tedy s obžalovaným dopisovat přes platformu jako je WhatsApp.
66. **Svědyně Z.Š.** uvedla, že nezletilou XXXXX měla jako třídní učitelka po dobu tří měsíců, než se objevil covid, kdy z počátku XXXXX měla problém sblížit se s ostatními spolužáky a svědkyně jí v tom byla nápomocná. Problém byl v tom, že výuka trvala jen krátce, pak byly prázdniny. XXXXX vycházela dobře s XXXXX, se kterou seděla v lavici. Pro XXXXX to bylo těžké, když změnila školu a byl tam jiný způsob výuky a přípravy na vyučování, snažili se jí být nápomocní. K obžalovanému svědkyně uvedla, že ho zná jako kolegu, působil na ni jako přátelský, příjemný člověk, děti obžalovaného mnohdy vídaly více než svědkyni, což ji netěšilo, neboť svědkyně je samozřejmě ten, kdo po nich něco požaduje. Obžalovaného děti braly velmi přátelsky, dá se říct, že ho braly za staršího kamaráda. Svědkyně uvedla, že nezletilá XXXXX si nikdy nestěžovala, že se jí stýská po předchozí škole, tvářila se, že je u nich spokojená. S paní XXXXX měli program pro začlenění nejen nezletilé, ale i dalšího chlapce, který k nim nastoupil v září. XXXXX měla problém se zvládnutím výuky, včetně čtení a psaní, chtěli pro ni vytvořit zvláštní program, ale vyřízení se kvůli covidu nestihlo. Svědkyně uvedla, že si nikdy nevšimla nevhodného chování u obžalovaného vůči dětem, neměl problémy ani s dospělými zaměstnanci školy. Přístup matky XXXXX byl vstřícný, ochotný, komunikovaly formou emailu, telefonu, půjčovali domů i tablet, takže tam žádné problémy dle svědkyně nebyly.
67. Soud dále vyslechl další svědky, zpravidla z řad věřících, kteří se účastnili kritického dne 27. 6. 2020 u zpovědi nezletilých v kostele.

68. **Svědék XXXXXH.** uvedl, že patří do křesťanské komunity katolické v Kroměříži, kdy jejich děti v tom vychovávají a tyto chodí na svaté přijímání. Dcera měla rok předtím svaté přijímání a on pořizoval video, a protože se to líbilo, rodiče ho oslovili, aby video dělal i v červnu 2020. Dál již svědek spontánně nevypovídal, ale k dotazům soudu a stran doplnil, že z rodiny S. zná syna F., ze skautu, nezletilou poškozenou XXXXX nezná. Pokud jde o pořizování videa kritického dne, tak video poskytl nejdříve rodičům, pak ho chtěla i policie, měl zaslechnout, že ve zpovědnici pohladil otec K. dotyčnou, nic bližšího o tom neví. S obžalovaným se zná, stýkají se, obžalovaný farnost hodně oživil, je to optimista, extrovert, až lehce infantilní. K dětem se obžalovaný chová dle svědka perfektně, dle něj na jeho vkus až moc, dává dětem bonbony, povídá si s nimi, pamatuje si jména, podávají si ruce, plácají se.
69. K samotnému videozáznamu svědek uvedl, že čekal před zpovědnicí a jak děti vycházely, tak je odchytl, aby něco řekly, a XXXXX mu odpověděla „XXXXX“, když se zeptal, jestli jí dal rozhřešení, jaké to bylo, řekla „a XXXXX“. Svědek uvedl, že pokud by nedostala rozhřešení, nemohla být ke svatému přijímání. Na XXXXX ho nic nezaujalo, děti si s ním moc povídat nechtěly, nevěděly, co mají říkat.
70. **Svědék K.Ž.** vypověděl, že s obžalovaným, kterého označuje jako otec K., jsou přátelé od doby, kdy přišel do Kroměříže jako XXXXX. Jejich rodiny se začaly přátelit, obžalovaný k nim chodil na obědy, jezdil s dětmi na výlety, byli v blízkém přátelském vztahu. Svědek uvedl, že má čtyři děti ve věku 18, 15, 12 a 8 let a všechny děti měly vždy s obžalovaným pozitivní vztah. Svědek nikdy neviděl nějaký náznak něčeho, pro co je obžalovaný obžalován, proto to bylo pro celou farnost překvapení. Obžalovaný je s dětmi přátelský, jezdí s nimi na akce, svědek nikdy neviděl žádný problém.
71. Svědek se dále vyjádřil ke zpovědi před svatým přijímáním, kdy této se účastnil jeho syn O., šlo o sobotu, farníci uklízí, zdobí kostel, katechetky vedou děti, otec jim říká, co se bude dít. Svědek uvedl, že nezletilou XXXXX nezná osobně, ale ví, že tam byla, protože jeho přítel H. natáčel ze dne příprav i ze svatého přijímání videozáznam a svědek pak s manželkou pořizoval tabla fotografie dětí, které pod sebou měly jmenovky, proto ví, že tam byla XXXXX, která měla XXXXX. U zpovědi není nikdo z rodičů, je tam pouze farář a dítě, po zpovědi svědkovi syn řekl, že tam přišel, otec s nimi zapředl rozhovor, proběhlo vyznání hříchu. Svědek zná z vlastní zkušenosti místnost označovanou jako zpovědnice, kterou popsal jako místnost čtvercového tvaru cca 3x3 m, dřevem obestavěný roh v kostele, kde jsou dvě židle, které se dají přemístit. Od otce K. ví, co je mu kladeno za vinu, že se měl ve zpovědnici slečny dotýkat, svědek to probíral s manželkou. Když se začali s obžalovaným stýkat, jeho dceři bylo 11 nebo 12 let, nechávali ji s obžalovaným o samotě, když třeba měla jít do ZUŠ, tak šla k otci K. napsat si úkoly, dětem nezakazovali, aby chodily na faru, někdy tam děti i přespávaly, když byly nějaké akce. Svědek nemá žádné informace o tom, že by se obžalovaný měl chovat nevhodně k dětem, a to ani z doslechu. Dle svědka je obžalovaný velmi otevřený, srdečný, upřímný až kontaktní, když přišel, každého objal. Obžalovaný svědkovi řekl, že XXXXX. Svědek uvedl, že i jeho děti s obžalovaným komunikovaly přes WhatsApp, věděli, co bylo obsahem komunikace, neshledali na tom nic závadového.
72. **Svědék XXXXX** při hlavním líčení konaném před okresním soudem dne 8. 12. 2021 uvedl, že obžalovaného zná jako kněze, neboť je věřící a chodí do kostela. Obžalovaný je dle něj přátelské povahy, nikdy si nevšiml, že by se s výjimkou podání ruky nějak dotýkal dětí. Svědek má děti ve věku 11, 9, 7 let a není si vědom, že by byly v přítomnosti obžalovaného samy, vyplývá to z povahy jeho dětí, které o něco takového nestojí. Byť je jeho nejstarší dcera spolužačkou poškozené, moc se nekamarádí, a proto nemají nějaké bližší informace. Svědek doplnil, že pracuje v XXXXX jako XXXXX, ale nemá aprobaci z oboru XXXXX a obžalovaného samozřejmě nevyšetřoval, doplnil, že žádné z jeho dětí ani formou elektroniky s obžalovaným nekomunikují.

73. **Svědkyňe O.K.** uvedla, že jako věřící zná obžalovaného, když chodí na bohoslužby, jejich dceru připravoval na svaté přijímání, občas ho pozvou na oběd, dcera má s obžalovaným přátelské vztahy, mnohdy ho s kamarádkami navštěvují na faře a píše se s ním přes WhatsApp a svědkyně k tomu nemá žádné výhrady, dcera si nikdy nestěžovala na nevhodné chování obžalovaného. Svědkyně uvedla, že se bavila s matkou poškozené o tom, že hodlá dceru umístit na jinou školu a z rozhovoru pochopila, že matka nezletilá s dcerou není spokojená. Svědkyně doplnila, že když nezletilá byla u nich na návštěvě, ptala se jí, jestli se jí na nové škole líbí, ona se tvářila všelijak, říkala, že spokojená moc není a svědkyně z toho pochopila, že na předchozí škole měla lásku, po které se jí stýská. Spolužáky, měla být údajně odmítána a odstrkována z kolektivu. Důvodem stranění se poškozené mělo být snad to, že byla nepříjemně cítit. Ke komunikaci dcery svědkyně s obžalovaným uvedla, že probíhala přes WhatsApp, byla poměrně častá, kdy dcera obžalovanému psala, jak tráví čas, že ho má ráda, že je hodný. Svědkyně tuto komunikaci četla a nepříjde jí na ní nic nevhodného. Svědkyně uvedla, že komunikace s obžalovaným byla ze strany dcery asi nejčastější.
74. **Svědkyňe XXXXXB.** uvedla, že její syn byl u svatého přijímání u obžalovaného, obžalovaný jim zajistil, aby došlo ke křtu, aby se tohoto přijímání mohl účastnit. Pokud jde o zpovědi, které se konaly den před přijímáním, svědkyně uvedla, že tam byla, ale nezná další děti ani jejich rodiče, syn se nějak vyjádřil, že před ním tam měla být nějaká holčička, snad XXXXX, svědkyně už si to s odstupem času nepamatuje. Syn vstoupil do zpovědnice poté, co odešla ta holčička, zpověď mohla trvat tak pět minut.
75. **Svědkyňe T. S.** vypověděla, že ve farnosti XXXXX v Kroměříži pracuje 9 až 10 let jako XXXXX, což je vedení dětí k Bohu, výuka náboženství. V té době k nim přišel otec K. i s otcem B.K. a myslí si, že se od něj hodně naučila. Má za to, že jak obžalovaný podává víru dětem je ojedinelé. Byl to nový způsob, což vedlo k tomu, že se na faře objevilo větší množství nových dětí. Celé to dávala zavděk právě povaze obžalovaného, která byla velmi dětská. Svědkyně uvedla, že první dva roky připravuje děti ona, XXXXX však takto neznala, protože ta chodila na církevní školu, takže s ní do styku dříve nepřicházela, až při přípravě na svaté přijímání, vše to začalo první zpovědí, která probíhala na faře, kde svědkyně s asistentkou vodily za obžalovaným do kněžské kaple děti, kde je vyzpovídal a děti se vracely zpátky. Pak mělo dojít ke svatému přijímání, v sobotu vše nacvičovaly, děti přišly s rodiči, vše se několikrát zkoušelo, pak následovala druhá zpověď. Oba dny pořizoval videozáznamy H., pro děti to bylo přirozené, znaly ho ze skautu.
76. Svědkyně uvedla, že z jejího pohledu katechetky vše proběhlo v pořádku, děti byly šťastné, i když vynervacené před prvním svatým přijímáním, ale vše probíhalo v přátelském duchu. Při druhé zpovědi děti přicházely do zpovědnice v kostele, kdy jde o malou místnost, kde vepředu svítí světlo. Rodiče s dětmi čekali před zpovědnicí, zpovědi probíhaly poměrně rychle, tak cca tři minuty, kdy jeden vyšel, druhého poslali do zpovědnice a dítě si odvádělo pryč. Když děti vyšly, svědkyně uvedla, že dítě odchytila, vedla ho k H. do malého předsálí, on si je postavil pod kříž, nahodile jim dával otázky, tak se to stalo i s XXXXX. Tak den skončil, druhý den se setkali na faře, katechetky se o děti staraly po celou dobu slavnosti, byla krásná, celé se to zdokumentovalo.
77. Svědkyně dále vypověděla, že asi po třech měsících jí telefonoval obžalovaný, zda by nemohla přijít na faru, kde seděl s farářem B.K. a v ruce držel papíry a začal vyprávět, že na něj bylo podáno trestní oznámení a ptal se svědkyně, jestli mu říká něco XXXXX, jestli si vzpomíná na holčičku, která byla u svatého přijímání. Svědkyně mu řekla, že si nevzpomíná, začali hledat ve fotkách, a přitom ji obžalovaný sdělil, že je obviněn ze sexuálního zneužití, popisoval svědkyni, že ho předvolali na policii, kdy byl ve velmi špatném psychickém stavu. Svědkyně k tomu uvedla, že obžalovaný je takové vnitřní dítě, kdy ona při práci s dětmi byla vždy ta tvrdší. Obžalovaný ji vyličil, že policisté na něj tlačili, že se musí přiznat, že holčička vše řekla, že všechno vědí. Obžalovaný

předal svědkyni papíry, aby si všechno mohla přečíst, což svědkyně učinila a reagovala na to slovy „ale K., tady jsou věci, které ani nejsou pravda“. Následně však svědkyně uvedla, že co bylo vevnitř, tedy ve zpovědnici, tam nikdo nebyl, jen tedy obžalovaný a XXXXX, takže to nemůže posoudit. Svědkyně uvedla, že dodnes tomu nevěří, protože s obžalovaným dlouho pracovala, viděla, jak se obžalovaný k dětem chová. Měla možnost zhlédnout video od H., když ho zhlédla, tak si vydechla, protože na videu bylo všechno v pořádku, což doprovodila slovy „XXXXX“. Odpovídala spontánně na dotazy pana H., že dostala rozhršení. Svědkyně uvedla, že si takhle nepředstavuje čerstvě zneužitě dítě. Rozhodně však nerozporuje, že dítě si nemusí hned uvědomit ten okamžik, co se stalo a že někdy trvá delší dobu, než zpracuje nějaké informace. To, že XXXXX ze všech dětí byla XXXXX svědkyně vyvodila z toho, co viděla na videu, sama však potvrdila, že zneužitě dítě po aktu nikdy neviděla, viděla jen rodiče zneužitých dětí, nikdy se nesetkala se zneužitým dítětem a nemá ani vzdělání v oblasti práce s oběťmi viktimologie či práce s traumatizovanými osobami. Nevšimla si, že by XXXXX byla uplakaná, z videí zjistila, že druhý den nezletilá poškozená seděla naproti obžalovanému z výrazu její tváře seznala, že byla spokojená a z laického hlediska na ní nebylo nic vidět, tím to považovala za vyřešené.

78. Svědkyně uvedla, že se snažila obžalovanému pomoci, doprovázela ho, kdy měla obrovskou potřebu se ho zastat, přivést i spoustu svědků k soudu, o kterých věděla, že s XXXXX přišli i v civilním životě do styku, aby se k tomu vyjádřili a dali obžalovanému prostor se hájit. Svědkyně uvedla, že o věci hodně přemýšlela, proč by si to XXXXX měla vymyslet a napadlo ji, že XXXXX nebyla z praktikující rodiny, která pravidelně navštěvuje kostel a alfa omega u ní asi byla XXXXX škola, protože XXXXX z XXXXX nechtěla odejít, neboť tam byla šťastná, takže si myslí, že se chtěla vrátit z církevní školy zpátky na XXXXX.
79. K obžalovanému svědkyně v hlavním líčení doplnila, že je to velmi kontaktní člověk, děti ho mají rády, kde se objevil, se vyrojily davy dětí, které na něj naskákaly a nechtěly ho pustit, takže svědkyni napadlo, že nezletilá byla v takovém krásném dětském věku, kdy se do něj mohla zaláskovat a on jí to neopětoval.
80. Svědkyně doplnila, že obžalovaný se jí následně svěřil, že sleduje dětské porno, kdy měla možnost nahlížet do toho, co bylo napsáno ze spisu policie a tam nebylo ale napsáno, že sleduje dětské porno, chodil na závadné stránky, které byly veřejně přístupné jako „XXXXX“, ale nikdy nic neměl staženo do počítače. Svědkyně vysvětlila, že pokud jde o porno, tak to jsou nechutné scény pro běžného člověka. Většinou to bývá uzamčené. Později se dozvěděla, že se obžalovaný díval na fotky a videa nahých dětí, ale omluvila to tím, že to byly jen fotky, určitě mu ale neřekla, že je to v pořádku, obžalovanému řekla, že je to jeho vnitřní svědomí, že se s tím musí poprat sám, ale neznamená to ještě, že musel něco někomu udělat, ale neschvaluje to.
81. Svědkyně k nezletilé poškozené uvedla, že XXXXX nevyučovala, nikdy s ní nemluvila a než zhlédla video, tak vůbec nevěděla, které dítě je XXXXX. Svědkyně věděla o tom, že si obžalovaný dopisuje přes sociální sítě s dětmi a rodiče to věděli a neměli k tomu žádné výhrady. Nevšimla si, že by se obžalovaný choval nevhodně k dětem.
82. Soud dále vyslechl rovněž svědky, kteří byli ve stejném postavení jako obžalovaný, tedy faráři, kdy **svědek B.K.**, který je také zmiňován ve výpovědi některých svědků, uvedl, že byl farářem v XXXXX ve farnosti XXXXX společně s obžalovaným a o této věci se dozvěděl v den, kdy byl obžalovaný vyslýchán na policii, kdy mu to obžalovaný sám sdělil, že byl obviněn ze zneužití dívenky a mělo to být před první svátostí smíření, před prvním svatým přijímáním. Oba dva z toho byli v šoku, nečekali, že by se něco takového mohlo stát. Svědek uvedl, že jméno dívky slyšel, někdy s tou skupinkou měl náhodné setkání, ale nic bližšího si nepamatuje. K obžalovanému svědek řekl, že je velmi přátelský, vstřícný, k lidem i dětem byl vřelý, se srdcem na dlani, nikdy u obžalovaného

nezaznamenal nevhodné chování, rodiče si na něj nestěžovali, naopak pěli na něj chválu. Svědek uvedl, že u svatého přijímání nebyl a neví, kde byl v den před svatým přijímáním.

83. Doplnil, že celý rok je s dětmi dlouhá příprava, kdy se jim snaží vysvětlit, o čem je svátost smíření a probírá se celá křesťanská morálka. Den před svatým přijímáním je nácvik celé slavnosti, děti chodí ke zpovědi, která trvá 3–5 minut, rodiče během toho čekají v chrámu, kde zdobí, připravují kostel. Děti učí k tomu, že když přijdou do zpovědnice, že mají kněze pozdravit, případně se představit, řeknou, co je trápí, co je mrzí, co udělaly špatně ve svém životě, kdy jim dopředu nakopírují knížečku, kde je seznam otázek, nad kterými se mají zamyslet. Obvykle se chodí ke svatému přijímání ve třetí třídě. Svědek uvedl, že si nemyslí, že by mělo děti nějak traumatizovat, že jsou ve zpovědnici v uzavřeném prostoru bez denního světla, kdy kněz se snaží, aby se to neprotahovalo. Nikdy se mu nestalo, že by dítěti nedal rozhřešení, neboť si myslí, že dítě není schopno závažného hříchu.
84. Svědek uvedl, že nikdy se nesetkal se situací, pro kterou obžalovaný stojí před soudem, kdyby se o čemkoliv dozvěděl, řešil by to s biskupem. K dotazům doplnil, že u zpovědi bývají děti nervózní, rozechvěné. On s obžalovaným mluvil všeobecně, i o osobních problémech, v některých věcech se svěřovali na nejintimnější věci, každý z nich má svého zpovědníka, S obžalovaným se zná už ze studií, obžalovaný se mu nesvěřil, že by měl problémy se svou sexualitou.
85. **Svěddek J.B.** vypovídal před soudem shodně jako před okresním soudem, kdy uvedl, že obžalovaného zná zhruba 15 let ještě ze studií, on působí v XXXXX, obžalovaný působil v blízké farnosti, a to v XXXXX, obžalovaný se těšil velké důvěře, lidé ho měli rádi, choval se k nim velmi pěkně. Protože bylo třeba obsadit místo v XXXXX, byl tam obžalovaný přeložen, rozhodně nešlo o žádnou sankci. Obžalovaný ho navštěvoval v souvislosti se zpovědí, kterou u něj prováděl zejména v dřívějším období. Svědek uvedl, že má za to, že pokud by se na něj obrátil kněz a při zpovědi se zmínil, že se dopouští sexuálního chování vůči osobám, které by mohlo být posuzované jako trestné, doporučil by mu, aby navštívil lékaře a policii, aby to oznámil. Pokud by ten člověk na to odmítl reagovat, svědek by se obrátil na arcibiskupa, konzultoval by to, s takovým případem se však nikdy nesetkal. Obžalovaný byl pozitivně vnímán nejen věřícími, ale i lidmi, kteří s ním přicházeli do kontaktu, sám si svědek kolikrát říkal, že dobrota obžalovaného je až příliš velká, obžalovaný organizoval i tábory, nikdy si u něj svědek nevšiml nevhodného dotýkání se dětí. Celou věc si svědek vysvětluje nějakým pocitem křivdy u dítěte, ale netuší, co takový pocit mohlo vyvolat.
86. **Svědčyně M.B.** vypověděla, že XXXXX ji navštívila doposud (svědkyně byla vyslýchána před okresním soudem 8. 12. 2021) dvakrát, a to v říjnu a v listopadu. XXXXX
87. Svědkyně XXXXX byla vyslechnuta opětovně okresním soudem dne 28. 6. 2024, kdy uvedla, že naposled u nich nezletilá XXXXX byla v únoru 2023, kdy XXXXX
88. Soud vyžádal aktuální zprávu od XXXXX, která je ze dne 28. 5. 2025, ve které svědkyně z ambulance dětské dorostové psychiatrie XXXXX sděluje k nezletilé XXXXX, narozené XXXXX, že XXXXX
89. **Svědčyně XXXXX** vypověděla, že vede jako dětská psycholožka ordinaci již několik let a XXXXX je její pacientkou XXXXX (svědkyně byla vyslýchána okresním soudem 28. 6. 2024). Svědkyně upřesnila, že její pozice je jiná než nějaká diagnostická nebo investigativní, je to podpůrná terapeutická role. Dle ní je nezletilá XXXXX

90. Svědkyně doplnila, že o skutku, který se stal, s ní nezletilá XXXXX nikdy nemluvila, svědkyně na to byla vždy opatrná, otevřely to až v dubnu, když ve škole byla plánovaná nějaká přednáška na sexuální téma XXXXX
91. Soud dále v hlavním líčení provedl znalecké posudky znalců, kteří v přípravném řízení a následně i v rámci došetření vyšetřili nezletilou poškozenou a dále znaleckým posudkem znalkyň, které vyšetřili obžalovaného.
92. **Znalec doc. PhDr. Radko Obereignerů** je znalcem z oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací psychologie dětí, mládeže, rodiny, výchovy a vzdělávání. Zpracoval v přípravném řízení znalecký posudek společně se **znalcem Mgr. Zdeňkem Kolaříkem**, který je znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. Oba znalci poté, jak v hlavním líčení před okresním soudem, tak i v nynějším hlavním líčení, kdy výpověď spoluznalce Mgr. Kolaříka byla se souhlasem stran čtena, stvrdili závěry zpracovaného znaleckého posudku, včetně jeho doplnku.
93. K námitce obhajoby, že doc. PhDr. Radko Obereignerů je znalcem s ohledem na svůj obor nezpůsobilým zpracovat znalecký posudek na hodnocení hodnověrnosti nezletilé poškozené, krajský soud uvádí, že s touto námitkou se neztotožňuje, neboť rovněž znalec z oboru školství, z odvětví psychologie, specializace psychologie dětí, je zvláště s kvalifikovaným spoluznalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, oprávněn zpracovat znalecký posudek, když vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 505/2020 Sb. je stanoven seznam znaleckých odvětví jednotlivých oborů, jiná osvědčení i odborné způsobilosti, osvědčení vydaná profesními komorami a specializační studia pro obory a odvětví, když v příloze 1 je obsažen seznam znaleckých odvětví jednotlivých znaleckých oborů. Jedním ze základních znaleckých oborů je psychologie, která se dělí na psychologii dětskou, klinickou, klinickou a neklinickou, v rámci níž jsou obsaženy specializace forenzní psychologie, pedagogická a školní psychologie, psychologie dítěte, rodiny a výchovy, psychologie dopravy a psychologie práce. Z uvedeného je zřejmé, že i neklinický psycholog má kvalifikaci odborně se vyjadřovat k odborným otázkám v oboru psychologie.
94. Znalci po vyšetření nezletilé poškozené XXXXXS. konstatovali, že nezletilá je vzhledem k věku adekvátně zralá po stránce vývoje osobnostního, kognitivního, emočního, psychosexuálního i psychosociálního. Kognitivní schopnosti dívky se nacházejí v pásmu kvalitního průměru, což bylo testově validizováno. Nezletilá je schopna konzistentně vnímat, zapamatovat si a přesně reprodukovat prosté události a děje. Znalci u vyšetřované neshledali sklon účelově zkreslovat události, podaný popis je stabilní, neobsahuje nadbytečné či zveličované skutky. Nejsou přítomny prvky fantazijní produkce charakteristické pro vrcholící imaginativní produkci předškolního věku, ani prvky patologické tzv. báje lhavosti. Opakovaná výpověď vyšetřované neobsahuje konfabulatořní produkci. K výpovědi vyšetřované tak znalci uvedli, že zcela dostatečně splňuje psychologická kritéria obecné a specifické věrohodnosti. Znalci nezjistili nic, co by svědčilo o tom, že výpověď vyšetřované je neautentická, navedená či jinak nepatřičně ovlivněná. Bylo zjištěno, že u vyšetřované se po prožité události objevily XXXXX
95. V hlavním líčení znalec doplnil, že posuzování věrohodnosti probíhalo podle standardních kritérií, které se označují v odborné literatuře jako SVA analýza, což je nejrozšířenější metoda posuzování věrohodnosti, která je používána jak v Evropě, tak ve Spojených státech. Metoda má čtyři fáze, kdy v první fázi je analýza informací, jsou zkoumány rovněž předchozí výpovědi dítěte, zúčastněných osob, časová osa, relevantní informace, věk a podobně. Druhá fáze je polostrukturovaný rozhovor, který znalec s nezletilou provedl, který je v další fázi analyzován, kdy se vychází z hypotéz, že události, které jsou skutečně zažité a výpovědi o události smyšlené, se budou lišit v podstatné části kritérií, kterých je celkem 19, které shrnul v kapitole „rozbor“. Poslední částí analýzy

je evaluace výsledků obsahu, to znamená, jaké jsou psychologické charakteristiky, charakteristiky výsledku, motivace a případné investigativní otázky, konzistence s ostatními výpověďmi nebo důkazy.

96. Pokud znalci byla předestřena otázka, že od svědků měly zaznít informace, že nezletilá XXXXX
97. Pokud se mělo jednat o videonahrávku, na které je zaznamenáno chování nezletilé XXXXX bezprostředně po údajné události, znalec uvedl, že ji viděl, a dle něj je to neprůkazný materiál, neboť na záběrech nikde není zachyceno, že dívka vychází opravdu ze zpovědní místnosti a z výpovědi svědků z kostela se podává, že jedna ze svědkyň měla děti odvádět do jiné části kostela pod kříž, kde je teprve natáčel další svědek. Na tomto videu dle znalce byly nezletilé kladeny sugestivní otázky. V ten moment na nahrávce na nezletilé nebylo nic nápadného, když v tomto ohledu dle znalce nejsou hned patrné zjevné známky zneužití, psychických potíží, je to věc, která se rozvíjí až v odstupu několika měsíců.
98. Ke znaleckému posudku PhDr. Šturmy znalec uvedl, že nevyšetřil nezletilou, z hlediska psychologické metodologie se jeho postup nejeví jako dostatečný pro provedení znaleckého posudku, a to ani podle starší právní úpravy. Znalec uvedl, že si vybavuje, že PhDr. Šturma špatně uváděl některé citace, které se týkaly knihy „trauma u dětí“ od doktorky Jochmanové a na základě toho, že s paní doktorkou znalec již šest let sdílí kancelář, měl možnost se jí doptat na dané věci. Znalec zopakoval, že je kvalifikovaný k posuzování hodnověrnosti, která se vyskytuje i v opatrovnických sporech, k posttraumatické stresové poruše, vzniku traumatu znalec odkázal spíše na klinického psychologa s tím, že dle jeho poznatků symptomy nastupují postupně v různé intenzitě, kdy svěřením se nějaké blízké osobě bývá obvykle v řádu několika měsíců. Pokud se nezletilá svěřila matce v konkrétním případě, zcela jasně to svědčí o jejich dobré vztahové vazbě. Pokud se znalec vyjadřoval k účasti nezletilé druhého dne na svatém přijímání, pak uvedl, že z odborného hlediska se může jednat o stav disociace, kdy je to stav odpojení se od negativních emocí, které jsou s tím spojeny, a dítě může fungovat zdánlivě normálně a nemusí na něm být patrné známky toho, co se stalo. Dítě v daném okamžiku ještě nemá zpracováno v hlavě, co se odehrálo, je to psychický obranný mechanismus, který ochraňuje před negativním prožitkem, který se postupně začne dostavovat. Psychika odsouvá zážitek do nevědomé úrovně, aby ji ochránila, protože by to mohlo být pro poškozeného příliš ohrožující. Nezletilá se primárně na slavnostní chvíli těšila, rodina ji v tom podporovala, byla to pro ni slavnostní událost.
99. K dotazům zmocněnce znalec uvedl, že mají přehled o tom, co se děje se sexuálně zneužívaným dítětem, kdy k hlavním změnám, ke kterým dochází, jsou hlavně emoční nestabilita, poruchy nálad, které u nezletilé byly shledány i psychiatrickým vyšetřením. V krajním případě může jít o sebepoškozování nebo suicidální tendence, které u nezletilé neshledali (XXXXX). Může jít o poruchy přijímání potravy, problémy v sociálních vztazích, v adolescentním věku potom mohou být problémy v oblasti sexuální. Při samotném vyšetření u nezletilé XXXXX
100. Při osobním výslechu znalec Mgr. Zdeněk Kolařík stvrdil závěry zpracovaného posudku, kdy doplnil, že nezletilá XXXXX Znalec připomněl, že je dětským klinickým psychologem, psychoterapeutem přes 20 let a 15 let se věnuje soudní znalecké činnosti. Znalec uvedl, že následně v květnu přerušil činnost, takže pokud jde o doplnění posudku, tento zpracoval toliko doc. PhDr. Obereignerů, ale se vším, co napsal, se znalec ztotožňuje, protože měl přerušenu činnost, nemohl zde být podepsaný. Znalec ve shodě se spoluznalcem zopakoval, jak postupují znalci při znaleckém vyšetření v jednotlivých fázích, uvedl, že stran specifické věrohodnosti se posuzuje jednak logická struktura, zda se skutek mohl stát tak, jak je popsán, druhým bodem je nestrukturovaná produkce, jak dítě vypovídá, což platí i pro dospělé, přičemž příliš strukturovaná výpověď bývá podezřelá, příliš nestrukturovaná výpověď je také podezřelá, potom jde o velké množství detailů, zda dotyčná

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Volná

výpověď obsahuje detaily, které jsou přiměřené pro ten údajný prožitek. Pokud je detailů málo, bývá to podezřelé, na druhou stranu u dětí, například mentálně retardovaných nebo velmi podprůměrných, se takových detailů nemohou dočkat, naopak na straně druhé velký počet detailů svědčí pro nějakou produkci vymyšlení a podobně. Zde ten kontext byl jasný, poškozená přišla ke svátosti smíření, vyzpovídala se a pak se stalo to, co popsala a jak odešla, má to kontext, jako i popis interakcí čili co se dělo, jak se dotyčný přitom tvářil, co dělal. V případě XXXXX, vymyslet si například popis vegetativního doprovodu jistého vzrušení u pana H. si tak dle znalce úplně vymyslet nemohla. To, jak popisovala, že byl celý rudý, tvářil se zvláště, tak to je typický popis.

101. Pokud jde o vlastní posttraumatickou stresovou poruchu, pak dle znalce je třeba si uvědomit, že tato se neprojeví hned a už vůbec ne v případě konkrétního případu u XXXXX, po svátosti smíření, kde se filmuje, jsou spuštěné kamery. Posttraumatická stresová porucha se projevuje s odstupem obvykle minimálně tří měsíců, může to trvat i déle. Nicméně již v době vyšetření známky traumatizace pozorovali, ale záměrně se ještě nevyslovovali pro posttraumatickou stresovou poruchu, neboť tyto symptomy nebyly ještě vyjádřeny intenzivně a za druhé proto, že k těmto otázkám se vyjadřuje po odborné stránce psychiatr. Nicméně matce bylo doporučeno, aby navštívila psychiatra XXXXX.
102. K dotazům obhájkyne stran zájmu XXXXX. Pokud měla XXXXX uvést, že ve zpovědnici bylo loutkové divadlo, nebo že uváděla, že nedostala rozhřešení, když objektivně rozhřešení dostaly všechny děti, pak k uvedenému znalec uvedl, že není objektivně prokázané, že rozhřešení skutečně dostala, protože ve zpovědnici dle církevního práva je vždy jen kněz a emitent, ale mohlo to probíhat klidně i tak, že rozhřešení dostala, a to, co následovalo potom, jak popisuje H., že se s dětmi loučival, že jim podal obě ruce a pak mělo dojít k vytykané události, tak mohlo dojít k mechanismu disociace, kdy součástí disociace je, že některé detaily předcházely-li těsně před skutkem, mohly být z paměti vypuštěny. Znalec znovu zopakoval, že nezkoumá, jestli je něco pravda nebo nepravda, že to přísluší soudu, zkoumají věrohodnost a skutečnosti zmíněné obhájkyň nesvědčí pro změnu jejich závěru stran hodnověrnosti nezletilé poškozené.
103. Soud v hlavním líčení vyslechl **znalce MUDr. Milana Karase**, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, specializace dětská a dorostová. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry zpracovaného znaleckého posudku č. l. 705–718, včetně jeho doplňku na č. l. 1012-1016. Znalec měl pro zpracování znaleckého posudku k dispozici spisový materiál a provedl samotné znalecké vyšetření nezletilé poškozené XXXXX dne 23. 6. 2022, kdy v rámci vyšetření se nezletilá svěřila, že XXXXX Znalec uzavřel, že u posuzované, vyvolalo inkriminované jednání obžalovaného rozvoj posttraumatické stresové poruchy, kdy její příznaky jsou dokumentovány v nálezů pedopsychiatrického vyšetření XXXXX, XXXXX). Znalec vlastním vyšetřením konstatuje postupné zmírňování příznaků této duševní poruchy, která ale není ani v současné době zcela odeznělá. U posuzované stále shledává přítomnosti charakteristické pro posttraumatickou stresovou poruchu, a to zejména XXXXX
104. V doplňku znaleckého posudku ze 17. 8. 2024 se znalec vyjadřoval k důkaznímu materiálu zajištěným v hlavním líčení před okresním soudem 28. 6. 2024, kterého se znalec účastnil prostřednictvím videokonference, kdy byli vyslechnuti svědci XXXXX jako dětská psychologka, XXXXX, lékařka pedopsychiatrické ordinace, dále rodiče poškozené a učitelka XXXXX XXXXXM.. Znalec měl k dispozici protokol o hlavním líčení, který obsahoval výpovědi i Mgr. Zdeňka Kolaříka a XXXXX. Na základě prostudování spisové dokumentace i vlastním vyšetřením a po úvahách dospěl znalec k závěrům na dotazy položenému soudem k dotazu, zda nezletilá XXXXX v důsledku diagnostikované posttraumatické stresové poruchy byla citelně omezena v běžném způsobu života, kdy uvedl, že toto trvá od inkriminované události v podstatě do současné doby, XXXXX

105. Pokud byl znalec vyzván, aby blíže vysvětlil poslední dva zmíněné závěry, pak doplnil, že i bez následného vyšetření nezletilé při zpracování doplňku znaleckého posudku ze 17. 8. 2024 měl k dispozici výpověď psychoterapeutky a rovněž dalších svědků, mezi nimiž mohou být rozpory, neboť každý na to pohlíží svým pohledem. Pro něj jako znalce byla rozhodující výpověď psychoterapeutky a na základě toho neměl potřebu opětovně nezletilou poškozenou vyšetřovat. Znalec uvedl, že posttraumatická stresová porucha nemohla u nezletilé vzniknout tím, že by po události navštívila psychologa, chodila po výsleších a podobně, kdy jí mohly být akorát ožívány příznaky. Zopakoval, že posttraumatická stresová porucha se popisuje tak, že je možné, že se projeví až po určité době od události. Příznaky se nemusí rozvinout hned, to by byla tzv. akutní posttraumatická porucha. Posttraumatická porucha trvá v řádu měsíců, kdy se uvádí cca do devíti měsíců, ale je to velmi individuální.
106. Pokud jde o to, jak posuzoval omezení poškozené v běžném způsobu života, znalec vycházel z popisu XXXXX, on v tu dobu poškozenou nepozoroval. Posttraumatická stresová porucha u poškozené se projevuje velice výrazně negativně na psychickém stavu tím, že ji způsobuje XXXXX
107. Pokud v doplňku znaleckého posudku konstatuje, že nezletilá poškozená XXXXX
108. K uvedenému se v hlavním líčení vyjádřily i pracovnice OSPOD s tím, že bezproblémově navázaly vztah s nezletilou XXXXX, i když cítily, že je ostražitá, nejdřív odpovídala ostýchavě, pak se uvolnila, hovořila o zájmech, kamarádech, o škole, rodině, z jejího projevu nezaznamenaly, že by používala naučené fráze, byla spontánní, ale bylo vidět, že situace, která se jí měla přihodit, tak ji emočně zasáhla, trápí jí, co se mělo stát, i to, že se jí to po nějaké době vrátí, když by se třeba setkala s někým, kdo by se jí vyptával, co se jí stalo.
109. Na to reagoval znalec tím, že to odpovídá zcela jeho závěrům a zjištěním, že u nezletilé je stále přítomna psychotraumatizace, která při nějaké vyvolávající situaci opět vyplyne na povrch.
110. Pracovnice OSPOD dodala, že když poškozená hovořila o tom, že jí to trápí, byla poznat změna v hlase, opravdu se psychicky stáhla, těžce se jí o tom mluvilo, bylo to poznat ve vyjadřování i ve změně hlasu.
111. Soud v hlavním líčení vyslechl znalce obhajoby, a to Mgr. MUDr. Evu Rozsivalovou, PhDr. Jaroslava Šturmu a doc. Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D. XXXXX
112. Soudem přibráná znalkyně **Mgr. MUDr. XXXXX Rozsivalová** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací dětská psychiatrie, v hlavním v podstatě stvrdila závěry zpracovaných odborných vyjádření, kdy uvedla, že na základě spisového materiálu, který jí poskytla obhajoba, se může vyjádřit ke zdrojům případného traumatu XXXXX. Znalkyně uvedla, že ošetřující lékařka XXXXX považuje za zdroj traumatu setkání nezletilé s otcem H. ve zpovědnici, kdy podle trestního oznámení se dívka svěřila matce, že po vytýkaném jednání kněze, který se jí díval do výstřihu a sahal na prsa a byl rudý v obličeji a divně se culil, byla celá zkoprnělá, nevěděla, co má dělat, nebyla schopna ani zvednout ruce a myslela jen na útěk a když jí otec H. pustil šaty, chytla za kliku a vyběhla ven. K této popsané situaci znalkyně uvedla, že může představovat výjimečný negativní zážitek s psychickým i tělesným doprovodem prožitého strachu a taková událost může mít potenciál zdroje pro pozdější rozvoj posttraumatické stresové poruchy. Pokud pak měla k dispozici fotografie a videozáznamy, které byly pořízeny poté, co jmenovaná opustila zpovědnici, tak dle ní druhý den při slavnosti prožitek nezletilé nesvědčí o prožitku strachu. Pokud je v trestním oznámení uvedeno, že od té události se XXXXX odmítala s knězem setkat, pak matka nezletilé uvádí, že dcera měla i nadále obžalovaného ráda. Znalkyně nevykloučila, že rozvoj vyhýbavého a emočního labilního chování byl započat v souvislosti s reakcí matky na dceřino sdělení, když otec si změnil v chování dcery nevšiml. Dívka uváděla, že byla ve škole nespokojená a chtěla z ní odejít,

což značí dle znalkyně, že i dříve reagovala psychosomaticky na nadměrnou školní zátěž a do církevní školy nechtěla chodit, přála si vrátit se na školu, ze které přišla, to, že vše odmítá, může souviset s kostelem, může být vázáno na celkové nepřijetí situace spojené s probíráním události ve škole jejími vrstevníky a pracovníky školy, kdy toto prostředí vyvinulo poměrně výraznou reakci k podpoře otce H. a nepochopení pro XXXXX. Dle znalkyně se tak nemusí jednat o reakci na sexuální trauma.

113. K dotazu, zda mohla mít nezletilá XXXXX při své výpovědi nějaký důvod lhát, znalkyně uvedla, že z poskytnuté dokumentace vyplývá, že XXXXX
114. Své odborné vyjádření k žádosti obhajoby Mgr. MUDr. Eva Rozsivalová doplnila 4. 6. 2024, kdy se vyjadřovala zejména k možnému vzniku posttraumatické stresové poruchy u nezletilé XXXXX, kde se vyjadřovala k závěrům znalců, kteří tuto poruchu u nezletilé zjistili. Znalkyně konstatuje, že dle nálezu podpsychiatra ze dne 23. 6. 2022 již XXXXX
115. Mgr. MUDr. Eva Rozsivalová byla soudem přibírána jako znalkyně v hlavním líčení 6. října 2025, kdy odkázala na tyto své závěry a k dotazu soudu uvedla, že ke kauze se dostala v rámci jejich farnosti, protože je praktikující katolík a oslovil ji jejich kněz XXXXX, zda by se nesetkala s páterem H. a neseznámila ho s tím, jak obvykle probíhá trestní řízení, protože pro něj to byla nová věc a on věděl, že pracuje jako znalkyně. Znalkyně uvedla, že s obžalovaným se potkali v Olomouci, vše mu popsala, tam se také seznámila s jeho obhájkyň a ta ji požádala o zhodnocení a podání širšího kontextu, jak to vidí z pozice odborníka. Znalkyně uvedla, že srovnávala to, jak postupovali znalci ve věci a jak by postupovala ona, komentovala, že zdroje, ze kterých vycházel znalec, nebyly úplné, kdy vycházel hlavně ze záznamu praktické psychiatricky, psychologů a matky. Dle znalkyně jí osobně by chybělo vyjádření školy, karta praktického lékaře, zpráva z pedagogicko-psychologické poradny.
116. Znalkyně uvedla, že z dokladů, které měla k dispozici, zjistila, že dívka XXXXX (což nikdo nezpochybňuje).
117. Znalkyně nepopřela, že dítě nevyšetřovala, a proto může hodnotit pouze to, jak postupoval předchozí znalec, a proto nemůže úplně odpovědět na to, co měla u dítěte zjistit, když ho nevyšetřila, proto není schopna poskytnout adekvátní a hodnověrný znalecký posudek.
118. Ve svém odborném vyjádření vycházela z toho, jak vše bylo formulováno v trestním oznámení. Je si vědoma toho, že se nejedná o důkaz v trestním řízení.
119. Znalkyně nezpochybnila, že posttraumatická stresová porucha se může objevit později, kdy dojde k tomu, že si jedinec všechny události, které prožil, spojí se svou schopností takové trauma zvládnout, pokud na nezletilé poškozené nezjistila žádné emoční změny na fotografiích či videu, které měla k dispozici, pak to připisuje tomu, že v té chvíli by předpokládala, že člověk je vylekaný, zaskočený, že je mu něco nepříjemného a na fotografiích to na nezletilé neviděla.
120. K dotazu zmocněnce, zda by byla schopna srovnat psychické potíže, kterými trpěla nezletilá poškozená v dětství před inkriminovanou událostí a jaké obtíže, zda stejného charakteru a jaké intenzity měla poté, znalkyně uvedla, že se musí vzít inkriminovaný skutek v potaz i v případě, že reakce školy a prostředí se mohla projevit traumatickým způsobem. Podle znalkyně, i kdyby nedošlo přesně k tomu, co dívka popisuje, mohly prožité události, tj. reakce školy, jak na to reagovala matka, způsobit traumatické projevy dívky, má za to, že odmítnutí prostředí reakce matky i školy mohlo způsobit posttraumatickou stresovou poruchu.

121. Znalkyně uvedla, že následně viděla video pořízené při výslechu nezletilé poškozené, která když to měla popisovat, tak reagovala na to, že se v té události necítí dobře, načež znalkyně uvedla, že to zrovna nemusí být o tom, že referuje na sexuální prožitek, kdy to nemuselo proběhnout tak, jak to říká, nicméně dodala, že pro ni to automaticky neznamena, že je to potvrzení toho, že to, co říká, je pravda z pohledu psychiatra, neboť hodnověrnost hodnotí psychologové.
122. Pokud jde o její odbornou způsobilost, pak s případy sexuálního zneužívání a s obětmi sexuálního zneužívání má zkušenosti, kdy je to součást její znalecké i klinické praxe. Za dobu svého působení znalkyně zpracovala asi 315 posudků, vzpomíná si asi na 30 nebo 50 obdobných případů pohlavního zneužívání.
123. Pokud byla znalkyně dotázána, jaký byl rozdíl mezi rozsahem podkladů, které měla v případě nezletilé XXXXX a v dalších případech, kdy zpracovávala znalecké posudky, pak uvedla, že rozsah nebyl tak rozdílný, pokud jde o písemné podklady, rozdíl byl v tom, že neprovedla klinické vyšetření poškozené, což je podle ní významný rozdíl.
124. Pokud byli znalkyni obhajobou předestřeny závěry znalce MUDr. Karase stran posttraumatické stresové poruchy zjištěné u nezletilé poškozené XXXXX, kdy například se pod nezletilou měl XXXXX znalkyně uvedla, že toto jednání poškozené nemusí být spojováno pouze se zážitkem ze zpovědnice, mohla to způsobit i jiná událost, která se mezitím odehrála (žádná taková událost zjištěna nebyla a sama znalkyně ji ani nezmiňuje, jedná se pouze o hypotézu). Pokud si třídní učitelky nezletilé XXXXX nevšimly ničeho zvláštního v jejím chování, pak dle znalkyně je to významná skutečnost, která by se měla vzít v úvahu, protože málokterý člověk vydrží všechno skryt i před svou rodinou, aby například nebyl častěji nemocný, aby ho třeba nebolela hlava a podobně. Přes prázdniny mezi činem a tím, kdy to dívka oznámila, dle znalkyně, takové významné zhoršení nebylo, aby došlo k takovému narušení zdravotního stavu, ale znovu zopakovala, že čerpala pouze z omezených zdrojů, zmiňuje však zhoršení příjmu potravy, o kterém referuje matka. Pokud v současné době nezletilá poškozená přistupuje k sebepoškozování, znalkyně to nedává do souvislosti s vytýkanou událostí, od které uplynula velmi dlouhá doba, důležité je, co dítě prožívá nyní, může to mít dozvuk, záleží na věku dítěte.
125. Pokud následně znalkyně uvedla, že ke zhoršení stavu mělo dojít po následném kontaktu s otcem H., což se podává z telefonického sdělení matky XXXXX, znalkyně zmiňuje, že nedošlo ke změně medikace, nicméně z dalších důkazů se podává, že medikace v té době byla podávána nezletilé poškozené jen při zhoršení zdravotního stavu, což bylo právě v předmětný den, což matka nezletilé s ošetřující lékařkou komunikovala.
126. Znalkyně uzavřela, že bez vyšetření dívky se nemůže vyjádřit k závažnosti její újmy na zdraví.
127. **Znalec PhDr. Jaroslav Šturma** v hlavním líčení vypovídal shodně jako ve znaleckém posudku a zejména jeho závěrech č. l. 724–743, který stvrdil před okresním soudem v hlavním líčení č. l. 775 p. v. – 777 p.v., kde uvedl jako znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie ve znaleckém posudku z 30. 8. 2022, kdy mu obhajobou byly předloženy fotografie nezletilé poškozené XXXXX po opuštění zpovědní místnosti (č. l. 741) a fotografie nezletilé poškozené ze svatého přijímání (č. l. 742–743), že na videozáznamu se XXXXX jeví být v pohodě, je usměvavá a kladně odpovídá na otázku, jaké to bylo a zda dostala rozhřešení, z chování dívky nelze vyvozovat, že by chvíli před tím zažila něco pro ni subjektivně nepříjemného či dokonce traumatizujícího. Pokud jde o videozáznam průběhu slavnostní mše, ani zde na nezletilé nezachytil žádné známky rozrušení nebo nedávného traumatu.

128. K odpovědi na druhý dotaz znaleckého posudku soud konstatuje, že znalec zde hodnotí, že zde nezletilá má na sobě růžový svetřík, ačkoliv při výslechu nezletilé či její matky není zmíněno, že svetřík na sobě neměla, kdy soud konstatuje, že v tomto případě se jedná o nepřipustné závěry znalce, neboť hodnotí důkazy, které přísluší pouze soudu a nikoliv znalci, který se má vyjadřovat v rámci své odbornosti k položeným otázkám.
129. Znalec dále uvedl, že je známo, že případná traumatizace se nemusí projevit bezprostředně po události, ale s odstupem, i když bezprostřední traumatizace bývá častým fenoménem, následně zvažoval pouze hypotézy, a nikoliv odborné závěry. Tyto závěry znaleckého posudku znalec stvrdil před okresním soudem v hlavním líčení dne 18. 1. 2023 a doplnil, že nezletilá byla na prahu puberty a k této oblasti byla velmi citlivá, XXXXX
130. K dotazu zmocněnce na základě kritérií, které uplatnil ve znaleckém posudku, za jakých okolností může být výpověď dospívajícího dítěte dostatečně věrohodná, znalec uvedl, že dostatečně věrohodná by byla výpověď tehdy, kdyby vyjádření prožitku a slovní vyjádření i pozorovatelné chování bylo v souladu, dle něj zde v souladu není, zde se hovoří o traumatu, dle něj chybí známky tohoto traumatu, je si vědom toho, že mu jako znalci psychologovi vůbec nepřísluší hodnotit pravdivost obvinění, přísluší mu toliko vyslovit se k otázce věrohodnosti. Zopakoval, že pokud dojde k traumatu, tak prožité trauma nemusí být na oběti viditelné okamžitě po skončení traumatické události nebo do druhého dne a že je to velmi individuální, ovšem specifickou věrohodnost nezletilé poškozené u něj například zpochybňuje, když dítě s odstupem od údajného činu, který se měl stát v červnu, tak na konci září vypovídá, že se jí mělo zdát, že jí obžalovaný líbal. Znalec uvedl (aniž by sám vyšetřil nezletilou poškozenou), že u ní nezjistil projevy posttraumatické stresové poruchy, kdy vysloveně uvádí, že znalec MUDr. Karas ve svém posudku mylí, je zde shoda v tom, že někteří dětské psychiatri to neuznávají, ale obecná shoda v tom, že k diagnóze jsou ve spolupráci kompetentní dětské psychiatri a dětské kliničtí psychologové.
131. Pokud byl znalec dotázán, zda našel nějaké důvody nebo motivy, pro které by si poškozená měla sexuální zneužití vymyslet a jak si vysvětluje, že před inkriminovanou událostí měla poškozená k obžalovanému ryze pozitivní vztah a po události došlo k prudké změně, znalec uvedl, že on si to nemyslí, že si něco takového nezletilá mohla vědomě vymyslet, podle něj tam může hrát roli, že přání, fantazie, která se mísila tak, že potom výpovědi jsou tím kontaminovány a problematizovány, kdy opět poukazuje na možný přenos traumatizujícího zážitku matky na dítě a podobně. Pokud byl zmocněncem dotazován, z čeho vycházel, když dospěl k tomuto závěru o přenosu, znalec uvedl, že pouze z informací matky.
132. V hlavní líčení konaném dne 6. října 2025, znalec doplnil, že pokud měl možnost zhlédnout policejní výslech nezletilé poškozené, tak XXXXX
133. Uvedl, že klinické vyšetření poškozené je pro něj podstatné, pokud však nelze klinické vyšetření udělat, vychází z toho, co je k dispozici.
134. Do konceptu viktimizace zahrnuje celý způsob životního stylu a výchovy a přirozeně to, co nastalo po něm ve vývoji dítěte. V tomto případě se primární a sekundární viktimizace prolínají od prepuberty, kdy poškozenou matka připravuje na změny v pubertě, připravuje ji na to, co se může stát, že se s ní setkají cizí lidé a podobně. Znalec PhDr. Šturma ke znaleckému posudku MUDr. Karase vznesl kritické připomínky, že podle jeho vkusu v něm bylo málo vlastního vyšetření a příliš mnoho přejatých různých citací, takže jako posudek to bylo málo vydatné. Znalec připustil, že každé trauma rodičů nemusí být vždy přeneseno na dítě, kdy vždy záleží na okolnostech. K dotazům zmocněnce znalec uvedl, že pubertální dítě může být věrohodné, pokud hovoří opakovaně a staví na tom své závěry. Skutečnost, že matka nezletilé měla

nezpracované trauma získal toliko z výpovědi matky, z žádného dalšího hodnověrného důkazu. Dle něj ke transgeneračnímu přenosu může dojít různorodě, nejčastěji v době, kdy se sexualita zjevně probouzí, podle něj po desátém roku věku.

135. Soud v hlavním líčení vyslechl znalce z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika doc. Ing. Zdeňka Horáka, Ph.XXXXX, jehož znalecký posudek soudu předložila obhajoba 24. 9. 2025. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry zpracovaného znaleckého posudku, kdy uvedl, že posudek vyžádala advokátní kancelář a účelem posudku má být zodpovězení otázky s ohledem na situování zpovědní místnosti v kostele XXXXX v Kroměříži a s ohledem na výpovědi obžalovaného a poškozené, zda k této situaci mohlo dojít. Před podáním znaleckého posudku se znalec seznámil s výslechem svědka nezletilé XXXXX, s výslechem obžalovaného z přípravného řízení, jakož i z protokolu o hlavním líčení z 1. 11. 2021 a z 23. 6. 2025. Dne 8. 8. 2025 v čase od 13:00 do 14:15 hodin byl na místě činu proveden vyšetřovací pokus, kterého se účastnil obžalovaný, XXXXX, právní zástupkyně obžalovaného a figurant nezletilý, XXXXX v doprovodu zákonného zástupce matky a katechetky farnosti T.S.. Výšku nezletilé poškozené stanovil soudní znalec na základě dostupných obrazových záznamů, kterou odhadl na 142 ± 2 cm.
136. Z rekonstrukce, která je ve znaleckém posudku popsána a kterou stvrdil znalec v hlavním líčení, z připojené fotodokumentace se podává, že XXXXX
137. V hlavním líčení k dotazu soudu znalec uvedl, že fyzicky nelze vyloučit, že nastala jedna z variant, XXXXX
138. K dotazu zmocněnce znalec uvedl, že vycházel z výpovědi nezletilé poškozené, k XXXXX
139. K návrhu zmocněnce matka nezletilé poškozené soudu a znalci předložila ošacení, které měla nezletilá poškozená v době činu na sobě, které si znalec prohlédl a uvedl, že XXXXX
140. Se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně soud četl znalecké posudky znalkyň MUDr. Petry Sejblové, znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie – sexuologie, a PhDr. Marcely Langové Šindelářové znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychologie – klinická psychologie, které v přípravném řízení vyšetřily obžalovaného a podaly znalecký posudek.
141. Znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie – sexuologie po vyšetření u obžalovaného XXXXX zjistila XXXXX Na to byl obžalovanému znalkyní vysvětlen pojem ideatorní pedofilie, tedy jeden z druhů pedofilie, při kterém nedochází k fyzickému erotickému kontaktu s dítětem a která se vyznačuje například pedofilní proceptivitou, tedy pedofilně zaměřenými úvodními, pregenitálními fázemi sblížovacími pochody. Pedofilní proceptivita se může projevovat tím, že pedofil při kontaktu s dětmi, které často vyhledává, je ve společensky užitečné kvazipedagogické či kvazirodičovské roli. Ideatorní pedofil bývá uchvácen projevy dětské psychiky zcela tak, jako je běžný muž okouzlen půvabem ženy. Dostává se mu společenského uznání za tuto bohužel činnost, tím je i společností utvrzován ve svém počátečním sebeklamu, že není motivován k něčemu nedovolenému, ke genitálnímu kontaktu. Avšak tato proceptivita zvyšuje pravděpodobnost iniciace přechodu do přechodu k aktivitě nezákonné. XXXXX je dle znalkyně dlouhodobá až celoživotní. Své závěry znalkyně opírá rovněž o PPG vyšetření, které posuzovaný absolvoval, které svědčilo pro pedofilně - hebefilní preferenci, kdy reaktivita na prepubertální a pubertální dívky byla výraznější než na akty dospělých žen. Znalkyně konstatovala, že pokud došlo ke kontaktnímu, sexuálně motivovanému jednání vůči nezletilé poškozené, jak je obžalovanému kladeno za vinu, pak v důsledku jeho parafilie došlo k prolomení velmi silných morálních zábran, které obžalovaný vzhledem ke svému povolání má a ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy analogického jednání. Pokud se prokáže spáchání zločinu pohlavního zneužívání, znalkyně navrhla uložení sexuologického ochranného

lčení v ambulantní formě a navrhla uložení zákazu práce s dětmi. I pokud by se toto jednání neprokázalo, přesto doporučila obžalovanému, aby se vzhledem ke své sexuální poruše vyhýbal kontaktu s dětmi. Znalkyně dále uvedla, že nebylo zjištěno, že by v době inkriminovaného jednání měl být obžalovaný pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, nicméně v inkriminované době trpěl duševní poruchou v minulosti, včetně inkriminované doby, touto nadále trpí, a i v budoucnu bude trpět pedofilií dle dostupných údajů v tzv. ideatorní formě. Pokud se prokáže spáchání zločinu pohlavní zneužívání a souvisejícího přečinu, pak dle znalkyně byl obžalovaný v době spáchání trestného činu schopen plně rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a jeho schopnost své jednání ovládat však byla podstatně snížena v důsledku poruchy sexuální preference typu pedofilie. O úplné vymizení však nešlo.

142. Znalkyně byla slyšena před okresním soudem 28. ledna 2022, kdy stvrdila závěry zpracovaného znaleckého posudku, a vyjádřila se k tvrzení obžalovaného, že v důsledku probíhající kauzy u něj došlo k vymizení jeho nutkání sledovat materiály spojené s dětskou nahotou či erotikou, k čemuž uvedla, že obžalovaného informovala o tom, že toto není neobvyklé a že to lze očekávat po skončení celého trestního stíhání, že se takové tendence u něj opět objeví. Doplnila, že pokud jde o osobu, která trpí pedofilií, tak je pro ni velmi těžké, zejména, pokud během své práce či aktivit, přichází ke styku s dětmi, odolat pokušení, nějakým způsobem toho nevyužití nezneužít, kdy to přirovnala k tomu, kdy alkoholik, který pracoval v restauraci a přicházel by každodenně do kontaktu s alkoholickými nápoji. Smyslem uložené sexuologické léčby by mělo být zejména, aby obžalovaný získal náhled a uvědomil si, v jaké pozici a jakým způsobem se má naučit omezit své sexuální aktivity na takovou formu, které jsou společensky akceptovatelné a nedostal se do střetu se zákonem.
143. Pokud u obžalovaného byla zjištěna XXXXX Obžalovaný neměl žádné námitky k jejím závěrům, reagoval klidně, byl si vědom toho, že se jedná o aktivity, které nejsou standardní, neměl výhrady ani k diagnóze, ovšem s léčbou nesouhlasil, neboť se považuje za vyléčeného.
144. Na to obžalovaný reagoval tak, že má čisté svědomí, kdy stránky s dětskou pornografií vědomě nevyhledával, pokud se na ně dostal, tak to bylo nedopatřením, byť opakovaně, léčbu odmítal proto, že by tím fakticky připustil svoji vinu a má za to, že léčba není nutná, teď však uvažuje o tom, že pokud mu znalkyně léčbu doporučila jako smysluplnou, že by se jí nebránil.
145. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie rovněž v hlavním líčení před okresním soudem stvrdila závěry znaleckého posudku, který zpracovala na obžalovaného v přípravném řízení, kdy po vyšetření obžalovaného dospěla k závěru, že XXXXX
146. Dle znalkyně je osobnost obžalovaného XXXXX
147. XXXXX Obžalovaný je výsledkem znaleckého zkoumání zaskočen, je pozitivně naladěn situaci řešit. Rizikem může být jeho voluntarismus, kdy je přesvědčen, že vůlí dokáže situaci beze zbytku zvládnout.
148. V hlavním líčení před okresním soudem znalkyně k dotazům doplnila, že XXXXX
149. Soud dále v hlavním líčení provedl **důkazy listinné**, opatřené jak v přípravném řízení, tak doplněné soudem. Již po podání trestního oznámení k výzvě policie matka nezletilé poškozené zaslala barevné či černobílé fotografie nezletilé poškozené XXXXX z kritického dne, kdy se potkaly po zpovědi v pizzerii, kdy na č. l. 26 je barevná fotografie letního ošacení nezletilé poškozené, kdy se jedná o XXXXX, které byly soudu ostatně předloženy i v hlavním líčení, v rámci výsledku znalce doc. Horáka, takže i tyto měl soud k dispozici a mohl zjistit, že se jedná o šaty z elastického

materiálu, jejichž ošacení na nezletilé poškozené je pak doloženo na dalších fotografiích na č. l. 27, 28. Další fotografie se týkají nezletilé poškozené ze svatého přijímání na č. l. 29-31.

150. Obžalovaný dne 3. 2. 2021 vydal mobilního telefonu a přenosné PC zařízení (specifikace na č. l. 93 – protokol o vydání věci, včetně fotodokumentace č. l. 94-95), tentýž den orgány činné v trestním řízení zahájily trestní stíhání. Ze zajištěných věcí, mobilního telefonu a přenosného počítače náležejících obžalovanému byly zajištěna data, jednak vložená do paměťové karty mobilního telefonu a jednak soubory z pevného disku zajištěného notebooku, která byla následně předložena oddělení analytiky a kybernetické kriminality k provedení kriminalistickotechnickým úkonům, a to zpřístupnění zajištěných digitálních dat.
151. Z protokolu o vyhodnocení dat z notebooku náležejícímu obžalovanému bylo vyhodnocení zaměřeno na porno stránky, uložené závadové fotografie s nezletilými a závadovou komunikaci. Vizuálně bylo prohlédnuto asi 10 500 aktuálních fotografií a téměř 7 500 obnovitelných fotografií, aktuální i obnovitelné fotografie spadají do témat – církevní svátky a události, farní akce, výlety s dětmi, fotografie krajiny, zvířat a podobně, dále bylo dohledáno asi 5 000 textových dokumentů a 250 tabulek s náboženským obsahem, s prací s dětmi, pokladní knihy, inventáře, informace z farnosti.
152. Pokud jde o informace o přístupu na síť internet, pak hledané výrazy na internetové síti vyhledávačem Bing zjistilo zaevidování celkem 647 hledaných výrazů, z toho bylo 293 hledaných výrazů, které mohou mít vztah k prověřované věci, kdy jde například o XXXXX atd., jak je konkrétně rozvedeno v sestavě pod přílohou číslo jedna. K prověření možného cíleného vyhledávání byl prověřen časový úsek s výběrem záznamu prohlížeče internetových stránek od 10. 11. 2020 23:29 hodin, do 11. 10. 2020 00:17 hodin, a to k možnému prověření cíleného vyhledávání u řetězce XXXXX. Prověřováním bylo zjištěno, že se jedná o zobrazení internetových stránek, na kterých jsou časté fotografie nahých dívek ve věku asi 10-15 let, obsahy jsou označené v příloze číslo dva a v příloze číslo tři. Bylo zjištěno, že byly zhlédnuty stránky pojmenované „XXXXX“. Pokud byly hledané výrazy na internetové síti vyhledávačem Google, pak bylo zaevidováno 115 hledaných výrazů, mezi nimi 12 výrazů, které mohou mít vztah k prověřované věci – XXXXX a další.
153. O přístupu na sociální síť Facebook je zaevidováno celkem 1 579 záznamů, z toho 1 425 má v URL adrese řetězec „XXXXX“. Tedy – uživatel notebooku přistupoval přes sociální síť Facebook převážně na webové stránky sociální síť XXXXX. Ve většině prověřovaných záznamů jde o přístup na alba fotografií z dětských letních táborů, akcí na vodě, dovolených s dospělými, s dětmi a fotky z akcí dospělých. Mezi záznamy byly dohledány i přístupy, kde byly zobrazeny z celého alba jen fotografie, kde jsou dívky ve věku asi 10–15 let jen se spodním dílem plavek nebo zcela nahé viz přílohy číslo čtyři a pět.
154. Všechny přílohy zmíněné v tomto protokole jsou přílohou a obsahem spisového materiálu pod č. l. 136-215 a soud jimi provedl důkaz v hlavním líčení, kdy je třeba zmínit k nalezeným fotografiím, že se zde skutečně nacházejí fotografie nahých nedospělých dívek, viz např. č. l. 162 a násl., když u některých nejsou ještě vyvinuty druhotné pohlavní znaky a u některých z nich jsou znát například narůstající prsa (velmi zřetelné na zvětšené fotografii č. l. 165 a násl.), kde jsou koupající se děti či mladé dívky u moře na pláži či ve sprše, někdy samotné, někdy ve skupinách. Na č. l. 178 a násl., 183, kde jsou zcela zřetelné fotografie obnažených dívek ve věku blízkém nezletilé XXXXX, stejně jako na fotografii na č. l. 186-190 i další. Obdobné fotografie obnažených, spíše dětí než dívek, jsou v rámci přílohy číslo pět na č. l. 199 a násl., kdy jde o děti mladšího věku ve věku blízkém nezletilé v bazénu – č. l. 203. Pokud jde o soubor XXXXX (č. l. 217 a násl.), tak zde se již jedná o fotografie s pornografickým obsahem, na kterém jsou rovněž zachyceny i

pohlavní orgány nezletilých, případně s pronikajícím pohlavním údem či soulože s nezletilými č. l. 218 a násl.

155. Obžalovaný nerozporuje, že tyto stránky navštěvoval a zhlížel, což koresponduje se závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie.
156. Soud dále provedl důkaz úředním záznamem týkajícím se vyhodnocení komunikace z mobilního telefonu obžalovaného, kdy ze zajištěných dat byla vyhodnocena písemná komunikace, ze které bylo zjištěno, že obžalovaný komunikoval nejen s dospělými osobami, ale rovněž s nezletilými, kdy tato komunikace probíhala na sociálních sítích, například Messenger, WhatsApp a podobně. Pokud jde o dospělé, tak se jedná rámcově o komunikaci s náboženskou tematikou, cestování, návštěvy v rodinách a podobně, pokud jde o komunikaci obžalovaného s nezletilými, ta je dle obsahu zaměřena nejen na pozdravy, popisování, plánování různých aktivit, náboženskou tematiku, ale jsou zde také časté opakující se lichotky, komplimenty, projevy náklonnosti v podobě lichotivých slov, koupení dárků a podobně. Z časového záznamu této komunikace je patrné, že probíhala i v nočních hodinách a je z nich patrný projev infantilnosti a mnohdy až přehnaně projevená náklonnost ke konkrétnímu dítěti.
157. Pro dokreslení a možnost učinění si náhledu o obsahu této komunikace soud zmiňuje z celkové komunikace, která je zachycena na č. l. 242-351, příkladem:
158. „XXXXXX“. - 29. 4. 2020 ve 20:32 hodin.
159. 21. 3. 2020, 16.53 obžalovaný reaguje na fotografii, která zde není zachycena od S. a odpovídá „j XXXXX“.
160. Š. sděluje obžalovaný „XXXXXX“
161. K.M. sděluje 24. 12. 2020, že „XXXXXX“.
162. „XXXXXX“ z 25. 3. 2020.
163. T.P. sděluje obžalovanému 14. 5. 2020, že XXXXX.
164. XXXXXB. napsal obžalovaný 22. 8. 2020 „XXXXXX“
165. Záznamy obsahují i fotografie zejména nezletilých dívek z pobytu na faře č. l. 282, když se jedná o čtyři dívky věkově blízké nezletilé XXXXX.
166. Pokud obžalovanému například S.G. sděluje 8. září 2020, na jeho dotaz, zda XXXXX obžalovaný jí v 18:28 sděluje, že XXXXX – č. l. 291.
167. J.G. sděluje v dalších zprávách z března 2020 „XXXXXX“, přičemž posílá svoji fotografii upravenou o kočičí nos a uši č. l. 302–303, kdy pokračuje ze zprávou 27. dubna 2020, kde je vyfocen, patrně s nezletilou „XXXXXX“, kdy v dalších zprávách pokračuje „XXXXXX“.
168. Dne 10. května 2020 zve J.G. na faru, že by byl pudink a pizza, byl by moc rád“, následuje velké množství komunikace s touto i dalšími nezletilými obdobného obsahu, kdy „XXXXXX“ (č. l. 311), „XXXXXX.“ (č. l. 312).

169. „XXXXX“ z 11. 11. 2020, 17:28.
170. Další komunikace je s P.K., kdy jí posílal 30. června 2019 fotografie, patrně těchto nezletilých v letních šatech ve 23:48, kdy děkuje za krásné dny, které společně prožili a znovu je zve na faru, že jsou úžasní třetíáci, zasílá jim rovněž spoustu smajlíků obsahujících nejen zvířátka, ale také velké množství srdcí.
171. Na č. l. 321 se obžalovaný ve zprávách dotazuje H.K. „XXXXX“ Pokud této nezletilé psal zprávu v 0:04 hodin, 13. října 2020, kde ji zdraví, s tím, že „XXXXX“, tak se jej nezletilá ráno v 6:49 dotazuje, zda to psal o půlnoci a on ji odpovídá, že těsně před spaním. Této nezletilé sděluje obžalovaný 11. 11. 2020 v 17:42 „XXXXX.“ a přitom nezletilé posílá své fotografie.
172. 28. ledna 2021 obžalovaný H.K. zasílá zprávu s fotografií ruky a prstýnku s dotazem uvozovky „XXXXX“ ve 14:47, poté jsou zde zaznamenány hovory, které soud neměl k dispozici, nezletilá na ně odpovídá v pěti sekundách ve 14:57 následuje komunikace, kdy se ve 14:58 obžalovaný omlouvá se slovy „XXXXX“, pak následuje text od příjemce „XXXXX“, kdy ve 14:59 zde měl být nahrán hovor v délce 15 minut, obžalovaný se následně opět omlouvá. Je otázkou, zda nezasáhla dospělá osoba.
173. Tomu předcházejí zprávy z 1. 1. 2021, kdy obžalovaný sděluje této nezletilé „XXXXX“– ve 20:56, další zprávu nezletilé píše obžalovaný ve 22:03 „XXXXX j“ a následuje další ve 22:05 „XXXXX“.
174. Následují z 3. ledna 2021, již zcela infantilní zprávy „XXXXX“, což se opakuje více jak desetkrát a podobně. V dalších zprávách obžalovaný nezletilé sděluje, že se nemůže dočkat, až jí předá malý dáreček, že to nevydrží až do Valentýna (č. l. 334). V opakovaných zprávách jí v nočních hodinách po 22:26 hodin sděluje, že „XXXXX“.
175. Obdobně obžalovaný komunikoval v srpnu 2020 a v následujícím období s K.M., že“ j XXXXX“, dále nezletilé sděluje 29. září 2020 v 18:58 „K XXXXX“, což se opakuje i v následujících zprávách.
176. Na č. l. 350 a násl. je zadokumentována konverzace obžalovaného s N. z Kroměříže od dubna 2020, i když není tak pravidelná, kdy sděluje „A XXXXX“.
177. Soud provedl důkaz protokolem z vyhodnocení komunikace obžalovaného ve vztahu k jeho aktivitě na zajištěné výpočetní technice se závadovým materiálem, přičemž porovnáním záznamů vytvořené tabulky se zaevidovanými záznamy o vyhledávání na síti internet, vyhledávání erotického videa, fotografií na serveru XXXXX, řetězců „XXXXX“, „XXXXX“, „XXXXX“, přičemž bylo zjištěno, že sledované přístupy byly během 150 minut před nebo po komunikaci s nezletilými, jedná se o dny zaznamenané v protokole na č. l. 352 p.v., například 21. 6. 2019, 21:06, 19. 7. 2019 opět v pozdních večerních hodinách, 14. 10. 2020 v odpoledních hodinách, 8. 12. 2020 před půlnocí a 26. 11. 2021 opět ve večerních hodinách. Z uvedeného protokolu se podává, že obžalovaný sledoval erotická videa či fotografie na zmíněných serverech či řetězcích v desítkách minut před nebo po konverzaci s nezletilými přes WhatsApp.
178. Soud provedl důkaz vyjádřením farníků z obce XXXXX, XXXXX, XXXXX a dopisem zástupců velké Pastorační rady, Ekonomické rady a farníků farnosti XXXXX v Kroměříži, vyjádřeními farníků z obce XXXXX a petici na podporu obžalovaného z farností, kde působil, pak z těchto se obecně podává spokojenost farníků s výkonem práce obžalovaného v jejich farnosti a jejich přesvědčení, že se trestné činnosti nedopustil. K uvedenému soud konstatuje, že se nejedná o

důkazy týkající se samotného skutku, přihlížel k nim stran hodnocení obžalovaného při výkonu jeho pracovního zařazení.

179. Soud měl k dispozici několik zpráv a pracovních hodnocení obžalovaného zaslaných orgánům policie a následně soudům Arcibiskupstvím olomouckým. Z pracovního hodnocení obžalovaného ze dne 12. 12. 2021 se podává jeho pracovní zařazení od 1. 7. 2005, kdy generální vikář XXXXX k obžalovanému sdělil, že pracoval na všech působištích jako bezproblémový, ochotný a horlivý kněz. Osobně nenáročný. Vždycky nadšený. Rád sloužil mladým i starým. Rád učil ve škole a děti ho měly rády. Někdy je až nezvykle hravý a důvěřivý. Sám nekonfliktní se nerad pouští do konfliktů, v případě potřeby řešit služební konflikty hledá pomoc u nadřízených. Nikdy nemuseli řešit žádné jeho morální chyby, ani proti němu nebyla dána žádná stížnost. Dne 4. 5. 2021 sdělilo Arcibiskupství olomoucké, že vzhledem k tomu, že se diecézní biskup dozvěděl o podezření ze spáchání trestného činu, postupoval dle Instrukce o postupu biskupů a vyšších představených při předběžných šetření některých trestných činů proti šestému příkázání Desatera a nezavedl církevní předběžné šetření, aby s ohledem na charakter trestního řízení nedošlo k maření vyšetřování úkony církevních orgánů. Rozhodl se tak vyčkat na výsledek trestního řízení, na jehož základě budou přijata další opatření církve. Do té doby byl XXXXX pozastaven výkon jeho pastorační služby farního vikáře.
180. Další pracovní hodnocení zpracoval opět XXXXX z Arcibiskupství olomouckého dne 21. 9. 2021, které je v podstatě totožné s předchozím, kde je výčet předchozích pracovních pozic obžalovaného, XXXXX pracoval na všech působištích jako bezproblémový, ochotný a horlivý kněz, nikdy nemuseli řešit žádné jeho morální chyby, ani proti němu nebyla dána žádná stížnost, naopak od farníků z farnosti, kde jmenovaný působil, obdrželi dopisy, v nichž mu vyjadřují podporu a důvěru v jeho bezúhonnost.
181. Poslední pracovní hodnocení bylo zasláno Arcibiskupstvím olomouckým soudu dne 1. 4. 2025, kde se konstatuje, že v průběhu služby obžalovaného nebyly zaznamenány žádné stížnosti, které by jakkoliv naznačovaly, že by se ke komukoliv choval nevhodně nebo nedodržoval hranice pro kontakt s dětmi, kdy je znám svou radostnou povahou a nadšením pro službu věřících. Poté, co mu byl výkon služby kaplana dočasně zakázán, dostalo se mu silného projevu podpory ze strany věřících a tato podpora nadále trvá i přesto, že některým je již dnes známa diagnóza, ke které dospěla soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a oddělení sexuologie. Skutek, z jehož spáchání je XXXXX obviněn, se z pohledu Římskokatolické církve svou povahou řadí k závažným trestným činům, které podléhají ohlašovací povinnosti na Dikastérium pro nauku víry. Toto hlášení bylo zasláno 25. 3. 2021, 19. 5. 2021 bylo zahájeno tzv. předběžné šetření dle církevních předpisů, kdy v tomto šetření kromě svědeckých výpovědí farníků z Kroměříže byli odkázáni především na informace poskytnuté obžalovaným z policejního vyšetřování a na informace ze soudního líčení, dosud nebylo rozhodnuto ani církví, zda se obžalovaný dopustil trestného činu, vzhledem k tomu, že se obvinění týká trestného činu spáchaného na nezletilé osobě, je pro rozhodnutí církve důležité vše, co probíhá před civilním soudem a také jeho rozhodnutí. Generální vikář závěrem konstatoval, že obžalovaný se již snaží vyrovnat s tím, že je velmi pravděpodobné, že pokud bude moci nadále vykonávat kněžskou službu, bude vzhledem ke zjištěným skutečnostem nucený přijmout její zásadní omezení, nehledě na to, zda mu bude nebo nebude prokázána vina.
182. Obžalovaný soudu předložil zprávu z XXXXX z 18. 1. 2024, vystavenou XXXXX, ze které bylo zjištěno, že obžalovaný je od 20. 7. 2023 v péči sexuologické ambulance, kde zahájil dobrovolnou sexuologickou léčbu v souvislosti s probíhajícím trestním stíháním, sám spáchání trestné činnosti vylučuje. Lékař konstatuje, že obžalovaný se do ambulance dostavuje řádně ve sjednaných termínech, s lékařem spolupracuje a užívá předepsanou medikaci mající za cíl tlumení sexuálního

puzení. Z laboratorního nálezu plyne, že hormonální hladiny se u něj nacházejí v terapeutických mezích.

183. Obžalovaný dále soudu předložil zprávu o jeho psychologickém vyšetření z 20. 8. 2024, u XXXXX, klinické psychologky, ze které se podává, že XXXXX
184. Aktuálně sdělila k obžalovanému 18. 8. 2025 XXXXX, že je nadále v její péči, kdy XXXXX
185. K hodnocení obžalovaného se připojila základní škola XXXXX, kde XXXXXČ. dne 10. 5. 2021 k působení obžalovaného na jejich základní škole uvedla, že zde nastoupil v roce 2009 jako učitel nepovinného předmětu náboženství, působil zde do roku 2018. Výuka náboženství probíhala na ZŠ v kmenových třídách jednou týdně. Pan H. byl vždy dochvilný, spolehlivý, ochotný a komunikativní člověk, nikdy na něj nebyla žádná stížnost, zapojoval se do dění školy, spolupracoval s ostatními pedagogy.
186. Z místa bydliště z XXXXX bylo sděleno k obžalovanému pouze stručně, že nemá záznam v evidenci přestupků v posledních třech letech, bližší údaje k němu nejsou známy.
187. V katastru nemovitostí není obžalovaný zaznamenán jako vlastník nějaké nemovitosti. Stejně tak není evidován v Centrální evidenci exekucí, v registru vozidel má zaregistrováno vozidlo XXXXX od 29. 11. 2017. V opise z evidence přestupků bylo zjištěno, že zde obžalovaný nemá žádný záznam, kdy nemá žádný záznam ani v opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob.
188. Soud dále provedl důkazy listinné vztahující se k nezletilé poškozené XXXXX.
189. První zprávu zpracovala M.M. ze XXXXX na žádost policie dne 3. 11. 2020, ve které odpovídala na dotazy položené komisařkou. Dle zpracovatelky XXXXX byla XXXXX
190. Třídní učitelka nezletilé poškozené XXXXXM. ze XXXXX se k ní vyjádřila ve zprávě z 18. 4. 2023, kdy XXXXX byla žákyní XXXXX třídy. Ve zprávě se uvádí, že XXXXX
191. Aktuální zprávu k nezletilé zpracovala XXXXX dne 10. 4. 2025 s tím, že XXXXXS. navštěvuje I XXXXX, kdy n XXXXX Spolupráce s rodinou byla až dosud vždy na dobré úrovni.
192. K žádosti soudu v květnu 2025 bylo poprvé provedeno šetření sociálního odboru Městského úřadu v XXXXX v rodině nezletilé, kdy do této doby s OSPOD nebyla ze strany orgánů činných v trestním řízení navázána žádná spolupráce. Dne 19. 5. 2025 byla soudu doručena zpráva sociální pracovnice B.M., že rodinu nezletilé zařadili do evidence 14. 3. 2025, kdy obdrželi obžalobu současně s usnesením Vrchního soudu v Olomouci a předvolání k hlavnímu líčení a žádost o podání zprávy. Vzhledem k tomu, že rodinu nezletilé dosud nevedli, vyžádali zprávu ze základní školy (č. l. 1135 – citována shora) a dále pak zprávu dětského lékaře a v rodině provedli neohlášené sociální šetření. Při šetření byli doma rodiče s mladší dcerou XXXXX, bylo zjištěno, že rodina žije v XXXXX
193. Ošetřující lékař XXXXX dne 23. 4. 2025 k nezletilé XXXXX sdělil, že je v jeho péči od svých XXXXX
194. XXXXX, která má ambulanci dětské dorostové psychiatrie, soudu dne 28. 5. 2025 sdělila, že nezletilá XXXXX byla v péči ambulance XXXXX
195. Zmocněnec poškozené doložil fotografie těla nezletilé, když matka vypovídala o tom, že se nezletilá XXXXX, tyto jsou zachyceny na č. l. 1179–1195, kdy soud jimi provedl důkaz a z těchto se podává, že například na XXXXX
196. Soud měl k dispozici vedle množství petic a vyjádření farníků, které se staví za obžalovaného, které konstatuje shora, ale rovněž anonymní dopis, který policii přinesla 3. 2. 2023 matka nezletilé poškozené s tím, že 3. 2. 2023 ve 14:10 její manžel odcházel do práce, když ve dveřích zastihl dvě ženy, které po XXXXX roznášely dopisy, kdy ještě ve dveřích dopis rozdělala a přečetla, kdy obsah

přečetla i manželovi, který pak sedl do auta a jel ženy hledat a dojel je v ulici XXXXX, ptal se jich, co to roznáší za dopisy a jestli patří České poště, ty mu odpověděly, že k České poště nepatří, že to mají jako přivýdělek na dohodu, osobně se s ženami neznají, podezření na konkrétní osobu nemají. Z dopisu se podává, že je sdělováno paní S., že velký počet lidí zná případ jejich soudní kauzy a znají skutečnou pravdu a že je veřejně známo, že vyznávají jiné náboženství, které je vybízí, aby neoprávněně a nespravedlivě napadaly jiná náboženství a vznášeli křivá obvinění s tím, že otec K. je slušný člověk, který nikomu neublížil, vždy pomáhal a pomáhá dospělým i dětem a oni nedovolí, aby mu bylo ublíženo, křivé a lživé obvinění, kterým ublížila nevinnému člověku, je zločinem, žijí na malém městě a všichni, včetně spolužáků vidí spokojenou dceru bez jakékoliv újmy fyzické či psychické, nikdy jí nebylo ublíženo a jejich čin je politováníhodný a výchova dětí ke lžím a ubližování druhým je více než podivuhodná, obávají se o děti i o ně a je jí doporučeno, aby se odstěhovali někam, kde je a její děti a jejich příběh nikdo nezná. Podepsáni jsou „známí“.

197. Soud provedl důkaz protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, kdy ohledání bylo provedeno 23. dubna 2021 a to ve zповědnici v kostele XXXXX na XXXXX, kde je podrobně popsán kostel, vchod do kostela i jeho interiér, kdy v posledním odstavci je popsána zповědnice jako místnost nepravidelného tvaru, která se nachází na čelní zdi, vstup do zповědnice je možný přes dřevěné dveře, které jsou dvoukřídlé, výšky 230 cm, šířky 97 cm, které jsou z obou stran opatřeny kovovou koulí s kovovým štítkem, po jejich otevření není nutno nijak manipulovat s koulí, dveře se zavíraly jen zatlačením ve směru otevírání. Samotná místnost zповědnice má nepravidelný tvar, levá zeď má délku 167 cm, čelní zeď 177 cm a pravá, která je do mírného oblouku 283 cm. U levé zdi je přistavena dřevěná židle a v rohu pak elektrické topidlo. Na čelní zdi je umístěn kříž, u pravé zdi v rohu čelní zdi je umístěn zповědní stůlek, mezi čelní zdi a stolkem se nachází čalouněná židle, na podlaze je šedý zátěžový koberec. S ohledem na dobu konání s odstupem času nebyly zajištěny žádné relevantní stopy. K protokolu je připojen situační plánec s barevnou fotodokumentací – zповědnice zachycena na foto č. l. 573 a násl.
198. Soud rovněž v hlavním líčení přehrál záznamy předložené v přípravném řízení obhajobou – č. l. 822.
199. Soud zamítl jako nadbytečný návrh obhájkyne na aktualizaci zprávy od ošetřujícího lékaře nezletilé poškozené, a to z důvodu, že měl k dispozici nejen znalecké posudky z řad odborníků, psychiatrů a psychologů, ale i aktuální zprávy od ošetřujících, jak psychiatricky, tak klinické psychologicky nezletilé poškozené, kdy ošetřující lékař nezletilé zpravidla léčí běžné choroby, nachlazení a podobně. Pokud obhájkyne navrhla přehrát celý záznam ze svatého přijímání, soud má za to, že měl k dispozici nejen fotografie, ale částečný záznam z tohoto úkonu, který pro posouzení věci samé považuje za dostačující.
200. V rámci hlavního líčení soud postupoval v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v trestním řádu a se součinností stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Provedené důkazy soud následně hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného skutkem popsaným ve výrokové části rozsudku.
201. K obhajobě obžalovaného soud konstatuje, že tato se v průběhu trestního řízení měnila, kdy k věci byl vyslechnut v přípravném řízení dne 3. 2. 2021 (pomine-li soud úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu ze dne 3. února 2021, který byl s obžalovaným sepsán před zahájením trestního stíhání), poté Okresním soudem v Kroměříži v hlavním líčení

dne 1. 11. 2021, kdy v průběhu řízení se k věci vyjadřoval, příp. u provedených důkazů, a následně byl podrobně vyslechnut zdejším soudem v hlavním líčení konaném dne 23. června 2025.

202. Své poslední prohlášení obžalovaný učinil v rámci závěrečného návrhu, kdy uvedl, že se cítí opravdu nevinný. V rámci své výpovědi z 23. 6. 2025 obžalovaný uvedl, že kauza se táhne pět let, nic neudělal, z jeho strany se nic nestalo. Ze spisu měl zjistit, že tu holku vzal za ruce, ale nic víc. Rozhodně v tom nebyl žádný sexuální podtext, to by ho ani nenapadlo. Rozhodně není možné, že by se XXXXX. V hlavním líčení dne 1. listopadu 2021 uvedl, že si XXXXX Dne 3. 2. 2021 popsal situaci při zpovědi 27. 6. z jeho pohledu tak, že s XXXXX I toto své tvrzení opět při posledním výsledku před soudem rozhodně popřel, aniž by změnu své výpovědi logicky zdůvodnil. Velmi okrajově ve své výpovědi obžalovaný zmínil, že navštěvoval ve své počítačové technice stránky, na kterých byly vyobrazeny obnažené děti, že ho to moc mrzí. Připustil, že s dětmi komunikoval přes WhatsApp, ale s vědomím rodičů, komunikace nikdy nebyla se sexuálním podtextem. Z jeho postoje vyplývá, že těmto svým činnostem nepřikládá žádný podstatný význam.
203. K výpovědím obžalovaného je třeba konstatovat, že jeho postoj k projednávané věci se v průběhu trestního řízení mění a vyvíjí od počátečního stadia, kdy doznával jistý kontakt s nezletilou poškozenou, že jí sahal na tričko v oblasti hrudníku, a když se předklonila, tak se jí podíval za výstřih, a následně před okresním soudem vypovídá jinak, kdy připouští pouze dotyk trička nezletilé a v hlavním líčení 23. června 2025 a v rámci své závěrečné řeči v dnešním hlavním líčení obžalovaný popírá jakýkoliv kontakt s poškozenou, dotyk trička, nahlížení do výstřihu, kdy předestřené rozpory ve svých výpovědích není schopen vysvětlit a setrvává na poslední obhajobě, že se ničeho nedopustil, jedná se o vykonstruovaný příběh. Nejen výpověď obžalovaného sama o sobě, která vykazuje rozpory, které obžalovaný není schopen hodnověrným způsobem vysvětlit, jej znevěrohodňují, ale zejména další provedené důkazy potvrzují, že ke kontaktu obžalovaného s nezletilou poškozenou XXXXX, narozenou XXXXX, při zpovědi dne 27. 6. 2020 v Kroměříži v kostele XXXXX ve zpovědní místnosti pod kůrem došlo způsobem popsáním ve výrokové části rozsudku.
204. Stěžejním, ale nikoliv osamoceným, důkazem je samotná výpověď nezletilé poškozené XXXXX. Soud tuto výpověď v hlavním líčení provedl postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu, kdy předem vyloučil veřejnost a umožnil obžalovanému, aby v jednací síni mohli zůstat dva zvolení důvěrníci, a to paní S. a biskup pan XXXXX.
205. Následně soud provedl důkaz přehráním tří obrazových a zvukových záznamů pořízených o výsledku nezletilé XXXXX ze dne 20. 10. 2020 (některé jsou duplicitní, nicméně aby nebylo cokoli vynecháno, soud přehrál vše od začátku do konce).
206. Výpověď nezletilé XXXXX. soud považuje za hodnověrnou. Tato opakovaně v přípravném řízení v rámci svého výsledku popsala detailně jednání obžalovaného, které se odehrálo při druhé zpovědi v malé zpovědnici v kostele. Svědkyně uvedla, že XXXXX Z uvedeného se podává, že cokoli měla nezletilá poškozená spojené s nezákonným jednáním obžalovaného, se snažila odstranit ze života, aby si nepříjemný zážitek neožívala. Matka nezletilé svědkyně S. také sdělila, že již v průběhu prázdnin pozorovala jisté změny v chování nezletilé dcery XXXXX, která méně jedla, hůře se snášela s mladším bratrem, se kterým se nechtěla koupat. Vše zmíněné mohlo být projevem toho, že si nezletilá poškozená začala postupně uvědomovat, co se dne 27. 6. 2020 s obžalovaným ve zpovědnici odehrálo. Dle svědkyně dcera XXXXX o podstatných věcech nikdy nelhala. Dceři věřila, neboť měla obavy i o další děti, které k obžalovanému chodily. Otec nezletilé poškozené svědek S. vypovídal logicky, přesvědčivě, stejně jako svědkyně S. st., neměl snahu nadsazovat některé mu známé skutečnosti, nebylo zjištěno, že by měl důvod a snahu obžalovanému svojí výpovědí přitížit, brali obžalovaného jako významnou osobnost fary a školy. To ostatně nebylo

zjištěno ani u nezletilé poškozené či její matky. Z výpovědi svědka S. ho se podává, že o rodinu se spíše starala manželka, on ji zajišťoval finančně. Nicméně vše podstatné řešili společně, manželka mu řekla, s čím se jí XXXXX koncem prázdnin svěřila. Rodiče nezletilé nejednali ukvapeně, věc řešili s odborníky, hledali pro dceru pomoc a přes zmocněnce poté podali v polovině září 2020 trestní oznámení. Soud ve výpovědích svědků neshledal skutečnosti, které by svědčily pro jejich nehodnověrnost, jejich výpovědi na sebe navazují, podporují se, korespondují s výpovědí nezletilé poškozené XXXXX a dalšími provedenými důkazy.

207. Výpověď nezletilé poškozené potvrzuje rovněž její psychologka XXXXX, jejíž dětskou psychologickou ordinaci nezletilá začala navštěvovat v roce XXXXX, která nezletilou charakterizovala jako XXXXX Dle sdělení této svědkyně, která má zkušenosti z práce s dětmi a s jejich problémy, lze nepochybně vycházet z tvrzení nezletilé poškozené, která při popisu události byla rozrušená, jakož i že má negativní pocit z toho, že ji ostatní obviňují, že si vše vymyslela. Z výpovědi svědkyně XXXXX se podává, že si budovala důvěru u nezletilé poškozené jistou dobu, ta se jí poté svěřila a zmínila opět to, co jí utkvělo v paměti – XXXXX Svědkyně XXXXX je naprosto nestranná svědkyně, nezná obžalovaného, nezletilá je její pacientkou a k věci tak nemá žádný osobní vztah. Soud její výpověď považuje za hodnověrnou, navazující na výpověď nezletilé poškozené, která prožitou událost svědkyni líčila shodně jako ve své výpovědi a své matce svědkyni S. st.
208. Nezletilá poškozená uvedla, že se stručně svěřila své kamarádce svědkyni nezletilé XXXXX, která byla slyšena před okresním soudem, kdy z její výpovědi se podává, když byla slyšena obhájkyňi za přítomnosti matky, že XXXXX Nelze nezmínit, že i nezletilá svědkyně XXXXX potvrdila, že XXXXX měla otce K. ráda, neříkala jí, že by jí nová škola nějak vadila, že by chtěla jít někam jinam. Soud konstatuje, že v podstatě v té době nejlepší kamarádka nezletilé poškozené XXXXX nezletilá XXXXX potvrzuje, že nezletilá měla kladný vztah k obžalovanému. Byla hodná, milá, nechtěla nikomu ubližovat, což vylučuje obhajobu obžalovaného, že ho křivě obvinila z důvodu, aby mohla přejít zpátky na svou původní školu. Soud má za to, že nezletilá svědkyně XXXXX měla snahu vypovídat o všem pravdivě, ale vlivem tlaku rodiny a okolí nezmínila před soudem vše, s čím se jí nezletilá poškozená svěřila. To jí však soud rozhodně neklade s ohledem na věk a snahu vycházet s blízkými za vinu, kdy rozpoložení při výslechu je pochopitelné.
209. Stran hodnocení věrohodnosti poškozené i hodnocení její osobnosti již v přípravném řízení byli přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, se specializací psychologie dětí a dále z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie dětí a dospělých a rovněž znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dospělých, specializace dětská a dorostová. Soudní znalec doc. PhDr. Radko Obereignerů, Ph.D. XXXXX, s konzultantem, následně přibráným znalcem Mgr. Zdeňkem Kolaříkem, zpracoval již v přípravném řízení znalecký posudek a následně jeho doplněk a tito znalci byli rovněž soudem vyslechnuti, kdy stvrdili závěry zpracovaného znaleckého posudku. Dle znalců nezletilá poškozená XXXXXS. je vzhledem k věku adekvátně zralá po stránce vývoje osobnostního, kognitivního, emočního, psychosexuálního i psychosociálního. Její kognitivní schopnosti se nacházejí v pásmu kvalitního průměru, kdy je schopna konzistentně vnímat, zapamatovat si a přesně reprodukovat prožité události a děje. Znalci přitom u vyšetřované neshledali sklon účelově zkreslovat události, kdy podaný popis je u ní stabilní, neobsahuje nadbytečné či zveličované skutky. Nezjistili prvky fantazií produkce charakteristické pro vrcholící imaginativní produkci předškolního věku, ani prvky patologické, tzv. báje lhavosti. Rovněž opakovaná výpověď vyšetřované dle znalců neobsahuje konfabulatořní produkci a z její výpovědi znalci konstatovali, že zcela dostatečně splňuje psychologická kritéria obecné a specifické věrohodnosti, kdy nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro to, že její výpověď je neautentická, navedená či jinak nepatřičně ovlivněná. Při vyšetření nezletilé poškozené znalci po prožité události zjistili, že se u ní objevily XXXXX Vůči obžalovanému u nezletilé znalci zjistili

neurotické reakce, které jsou zřetelně vyjádřeny i při virtuálním kontaktu, například při online výuce. Znalci naléhavě nedoporučili opakovat výslech nezletilé z důvodu nadměrného připomínání a ožiování potencionálně traumatizujících skutečností vedoucích k neurotizaci dívky. Setrvali na závěru, že nezletilá poškozená byla schopna vyhodnotit chování obžalovaného jako nevhodné až s časovým odstupem od situace v důsledku adaptivní funkce psychických obranných mechanismů. Znalci tak jednoznačně uzavřeli, že nezletilá poškozená XXXXXS. je hodnověrnou svědkyní. Nezjistili u ní patologickou lhavost nebo známky ovlivňování, když je schopna správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události a děje. Popis událostí je stabilní, neobsahuje nadbytečné zveličované skutky a nebyl u ní zjištěn sklon účelově zkreslovat události, když do té doby měla k obžalovanému kladný vztah.

210. Znalci se vyjádřili rovněž k videonahrávce ze dne 27. 6. 2020 pořízené svědkem H., kdy videonahrávka nezachycuje přímo odchod nezletilé ze zpovědní místnosti, kdy pro behaviorální analýzu chybí její mimické a gestické projevy v okamžiku opuštění zpovědní místnosti. Je zde zachycena reakce nezletilé poškozené na jinou osobu, a to přítomného kameramana. Znalci u nezletilé zjistili výraz překvapení a behaviorální projevy, tendence únikové reakce z dané situace rozhovoru. Nezletilá dle znalců odpovídá na tendenčně návodné otázky, které z psychologického hlediska nejsou vhodné pro posuzování psychického stavu jedince. Znalci bylo zjištěno, že naproti ostatním nezletilým zachyceným na videu se u poškozené XXXXX projevuje vyhýbavé chování a ukrývání se před kamerou. Dle znalců není neobvyklé, že se zneužití dětí nesvěřují okamžitě, ale potřebují určitý čas na zpracování informace, že tedy nezletilá poškozená po nějakou dobu měla problém svěřit se komukoliv, až s odstupem času se svěříje matce či kamarádce, což je obvyklé. Znalci uvedli, že je obvyklé a statisticky podložené, že většina obdobných zneužití není vůbec hlášena, a pokud je hlášena, tak s jistým časovým odstupem. Znalci označují za pozitivní, že se nezletilá svěřila matce, což svědčí o tom, že má k matce kladný vztah a jsou mezi nimi dobré vztahy.
211. Nejen z vyjádření znalců, ale i z dalších provedených důkazů a to fotografií zachycujících nezletilou poškozenou krátce po činu, ale nikoliv bezprostředně opouštějící zpovědnici, ale až na místě, kam byla odvedena, soud neshledává žádnou rozhodnou skutečnost, která by měla svědčit ve prospěch obžalovaného, kdy je obvyklé nejen dle znalců, ale soudu známo z úřední činnosti, že i dospělé ženy, které jsou oběťmi sexuálního zneužití, se bezprostředně po takovém prožitku nechovají nijak neadekvátně, kdy jistou dobu je problém zpracovat prožité, které není na každodenním pořádku, je zcela výjimečné, a nikdo by ho neočekával, a to lze zdůraznit u nezletilého dítěte, které nemá žádné životní zkušenosti. Ke zneužití došlo od osoby, ke které vzhlížela, měla k ní úctu, měla obžalovaného ráda a šlo by o jednoho z posledních, od koho by očekávala nevhodné chování zasahující do její tělesné integrity, a to na místech velmi těsných, bez denního světla, umocňujících nepříjemný zážitek, kdy obžalovaný využil skutečnosti, že byl s nezletilou desetiletou dívkou o samotě několik minut a nepochybně jednal v přesvědčení, že pokud by případně vyšlo najevo, čeho se dopustil, nikdo by nezletilé poškozené nevěřil, ale přítomní věřící a další osoby by byli na jeho straně, což se ostatně v průběhu trestního řízení rovněž prokázalo. Ostatně to svědčí o osobní statečnosti nejenom nezletilé poškozené XXXXX, ale i její matky, která nikoliv nerozvážně, ale po konzultaci s následným zmocněncem podala trestní oznámení na obžalovaného nejen z důvodu ochrany vlastní dcery, ale i zabránění opakování jednání obžalovaného vůči dalším nezletilým dětem, zejména dívkám, které obžalovaný s ohledem na zjištěnou sexuální deviaci preferuje.
212. Na uvedené navazují závěry soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie, MUDr. Milana Karase, který rovněž jako shora zmínění znalci, provedl vlastní znalecké vyšetření posuzované nezletilé XXXXX a shledal, že jednání obžalovaného u nezletilé XXXXX vyvolalo rozvoj posttraumatické stresové poruchy, jejíž příznaky jsou dokumentovány rovněž v nálezu

pedopsychiatrického vyšetření XXXXX, která byla slyšena rovněž jako svědkyně a své závěry potvrdila, v jejíž péči je nezletilá od 18. 10. 2021 (dřívejší termín neměla lékařka volný). Při vyšetření znalec shledal, že příznaky posttraumatické stresové poruchy se postupně zmírňují, ale v době vyšetření u znalce 23. 6. 2022 ještě nebyly zcela odeznělé. Posttraumatická stresová porucha se u nezletilé XXXXX projevuje XXXXX. Znalec uzavřel, že v důsledku diagnostikované posttraumatické stresové poruchy byla nezletilá citelně omezena v běžném způsobu života, kdy jsou u ní přítomny příznaky XXXXX. Rovněž tento znalec se vyjádřil k tomu, jak nezletilá reagovala na traumatizující prožitek s tím, že nějakým způsobem byla schopna se přizpůsobit dané situaci, ve které se nacházela, ať už ten den, co se to stalo, či ten den delší, takže na fotografiích, videozáznamech na ní nemusí být patrné výraznější projevy napětí či úzkosti. Znalec uvedl, že s postupem času se snaží nezletilá poškozená adaptovat, posttraumatické projevy již nejsou tak časté a vyskytují se spíše epizodicky a nárazově, ale dopředu nelze odhadnout, zda budou fixované na nějakou dobu nebo u nezletilé poškozené budou přítomné celoživotně. Znalec rozhodně popřel, že by případné drobné problémy v třídním kolektivu mohly u nezletilé vyvolat posttraumatickou stresovou poruchu a potvrdil, že z vlastního vyšetření nezletilé nevyplynulo, že by nějaký vliv na nezletilou mohla mít podobná traumatická zkušenost XXXXX. Mohou existovat psychózy, kdy psychotický stav pacienta se přenese na osobu blízkou, ale v daném případě uvedené prokázáno vyšetřením nezletilé nebylo.

213. Soud konstatuje, že znalci obhajoby MUDr. Rozsivalová a PhDr. Šturma neměli možnost osobně vyšetřit nezletilou poškozenou XXXXX, což je podstatné pro zpracování tak závažných důkazů, jakými znalecké posudky jsou. Co se týče zmiňovaného transgeneračního přenosu traumatu z matky na nezletilou, který uvádí PhDr. Šturma jako možný důvod nepravdivého obvinění obžalovaného nezletilou poškozenou, pak tento vliv na výpověď nezletilé nebyl ze strany znalců PhDr. Obereignerů, Mgr. Kolaříka a MUDr. Karase shledán. K uvedenému tvrzení soud konstatuje, že se jedná pouze o hypotetický závěr znalce PhDr. Šturmy, kdy i ostatní závěry znalcem vyslovené jsou toliko hypotetické, když sám znalec se vyjádřil v tom směru, že neprovedl sám klinické vyšetření poškozené, které považuje za podstatné. S ohledem na závěry znalců, kteří vyšetřili nezletilou poškozenou a poté zpracovali znalecké posudky, jejichž závěry obhájili před soudem, soud shledal, že znalec PhDr. Šturma, aniž by k tomu měl dostatečné podklady, své závěry staví na domněnkách, kdy uvedl, že v období od zpovědi nezletilé, tedy 27. 6. 2020, do výsledku nezletilé, tedy 20. 10. 2020, se mezi matkou a dcerou odehrálo více emočně nabitých rozhovorů na dané téma a že matčina emoční účast nebyla bez vlivu na rezonanci citových prožitků děvčete, kdy jím zmíněné se z provedených důkazů nepodává, žádný provedený důkaz o těchto závěrech znalce nesvědčí a soud proto závěrům znalce PhDr. Šturmy nepřikládá žádný podstatný význam. Obdobný závěr se týká přibrané znalkyně MUDr. Rozsivalové, která rovněž neprovedla klinické vyšetření poškozené a rovněž její závěry jsou dílem v rozporu se závěry znalců, kteří osobně vyšetřili nezletilou poškozenou a zpracovali znalecké posudky včetně doplňků, které stvrdili v hlavním líčení, hodnověrným a přesvědčivým způsobem se vypořádali s předestřenými závěry znalců obhajoby, které spolehlivým způsobem vyvrátili. O tom svědčí i další provedené důkazy.
214. Z výpovědí jak rodičů nezletilé poškozené, svědkyň z řad pedagogů, hodnocení nezletilé poškozené ze základních škol vypovídají tom, že byt' přechod poškozené ze XXXXX na XXXXX byl rychlý, kdy i s ohledem na nastupující covid a s tím související uzavření škol, se nemohla rozloučit se spolužáky, přesto se následně přes počáteční drobné potíže, které bývají u nových spolužáků obvyklé, se jí podařilo začlenit se do kolektivu a najít si kamarádky. Kladně nezletilou poškozenou hodnotí její blízká kamarádka nezletilá svědkyně XXXXX a také pedagožky, a to svědkyně XXXXX, která přišla do kontaktu s poškozenou v době, kdy byla v šesté třídě. Působila na ni tichým nesmělým dojmem, sama se neprosazovala, byla málomluvná. Pokud XXXXX měla dle ní nějaké podpurné opatření druhého stupně, nesouviselo to s psychikou. Svědkyně M. učitelka na XXXXX nezletilou poškozenou XXXXXS. charakterizuje jako příjemnou, přátelskou,

bez výchovných problémů, zručnou, praktickou. Pokud v první třídě řešili nějaké problémy v pedagogicko-psychologické poradně, tak to bylo z důvodu, že XXXXX měla problémy s XXXXX, ničeho zvláštního si na její osobě nevšimla. Svědkyně uvedla, že si nevzpomíná na situaci, že by jí XXXXX někdy lhala. Rovněž svědkyně P.Š., která znala poškozenou z přípravy z předškolního věku, ji charakterizuje jako tichou, poklidnou, introvertní, která měla problémy s XXXXX, ale ve škole jsou na podobné projevy zvyklí. XXXXX nijak nevybočovala. Obdobně vypovídala i svědkyně Š., která byla v kontaktu před covidem s nezletilou poškozenou jen krátce, dle ní byla tichá, potřebovala pomoci v začlenění. Svědkyně XXXXX nezletilou poškozenou neučila, přišla s ní do styku minimálně jako metodik prevence, hodnotila ji jako tichou. K obžalovanému se vyjádřila kladně s tím, že s dětmi byl často ve fyzickém kontaktu, děti i objímal, kdy takto se další církevní pracovníci k dětem nechovali. Svědkyně nezmiňuje, že by nezletilá poškozená XXXXXS. měla sklony ke lhaní, což by nepochybně jako učitelky, které s ní byly každý pracovní den v kontaktu několik hodin, jistě zaznamenaly. I další svědkyně z řad pracovníků základní XXXXX, například S., která měla nezletilou poškozenou XXXXX jako třídní učitelka, ji popisuje jako hodnou, tichou a milou, se kterou nebyly žádné konflikty, neměla konflikty ani s žádnými dalšími dětmi. K odchodu nezletilé XXXXX z XXXXX školy svědkyně uvedla, že má za to, že to bylo z důvodu, že se tam cítila nepříjemně mezi spolužáky, kteří věděli, co se mělo stát, kdy některé děti to věděly, protože žily ve společenství, kdy se o tom bavily s rodiči a doma se modlily, aby to dobře dopadlo pro obžalovaného. Výpověď této svědkyně soud hodnotí jako nezaujatou, vedenou ve snaze objektivně posoudit, co viděla, slyšela, vnímala vlastními smysly. Pokud v rámci své výpovědi nezletilá zmínila, že by se chtěla vrátit na XXXXX, že se jí na nové škole nelíbilo, má soud za to, že tento její negativní vtaž ke škole a příp. spolužákům je již dán projednávanou věcí a skutečností, že okolí nezletilé dávalo zjevně najevo, že nikdo není při ní, rodiče bránili dětem se s poškozenou kamarádit, takže se nelze divit, že se poškozená necítila ve škole komfortně.

215. Hodnověrnost poškozené dokresluje zpráva Města XXXXX, Odboru sociálních věcí a zdravotnictví, Oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 19. 5. 20225 a zejména protokol z pohovoru tohoto orgánu s nezletilou XXXXXS. ze dne 10. 6. 2025, ze které vyplývá, že nezletilá působila bezproblémově, pokud v úvodu hovořili o obecných tématech – škole, kamarádech, zálibách, když však přešli na choulostivé téma, začala působit ostýchavě, ale postupně se uvolnila. Nepoužívala fráze dospělých, ani obraty, které by nedovedla vysvětlit. Z jejich gest a vyprávění bylo patrné, že ji situace velice emočně zasáhla a trápí ji. Soud nemá pochybnosti o hodnověrnosti podaných zpráv, když s nezletilou hovořily pracovnice specializované na problémy nezletilých, které je rovněž rozvedly a stvrdily při své účasti v hlavním líčení. Jejich zprávy plně korespondují se závěry soudních znalců doc. PhDr. Oberaignerů, PhXXXXX, Mgr. Kolaříka a MUDr. Karase.
216. Jiným způsobem hodnotí nezletilou XXXXX svědkyně Ž. P. z XXXXX základní školy, kde působí jako XXXXX. Nezletilou však zná pouze z hodin náboženství a hodnotí ji jako jediná jako dominantní. Svědkyně P. se vyjadřovala ve své výpovědi spíše k obžalovanému, kterého charakterizovala jako mladého kněze plného radosti, vitality, kterého vnímala jako pozitivního otevřeného člověka, i když připustila, že k obžalovanému učitelka paní B. z první třídy měla výhrady, že není na děti dostatečně přísný, že u něj všechny děti mají samé jedničky. Skutečnost, že svědkyně P. vypovídá ve prospěch obžalovaného potvrzuje i její tvrzení, že chce, aby soud pro něj dopadl dobře a nebyl odsouzený nevinný člověk, tj. hodnotí věc jednostranně ze svého pohledu. Tato svědkyně byla přítomna 27. 6. 2020 u zpovědnice, dělala přípravu, posílala děti k otci K., kdy uvedla, že každé dítě se mohlo ve zpovědnici zdržet asi 5 minut, viděla děti vycházet. Pokud jde o XXXXX, nevšimla si, že by byla v jiném rozpoložení než jiné děti, podle ní se usmívala, šla radostně. Soud má za to, že jde o subjektivní vnímání svědkyně. Obdobně popisovala nezletilou poškozenou i svědkyně S., kdy hovoří o tom, že když děti vyšly ze zpovědnice, tak „je odchytila“ a odvedla je před kameramana, který „je postavil pod kříž“, což jistě v dané pro děti zátěžové situaci nebylo zcela citlivé a vhodné, což ostatně potvrdili i soudní znalci. Obžalovaného hodnotí svědkyně

S. kladně, i když sama jej vidí jako vnitřní dítě. Ke svědkyni měl obžalovaný nepochybně plnou důvěru, když jí jako jedné z prvních dal přečíst úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu ze dne 3. 2. 2021, kde k dotazům uvedl, že XXXXX, že ve zpovědní místnosti může dojít k blízkému kontaktu, mohlo se stát, že nezletilé narovnával oblečení, že jí sáhl na prsa a nakoukl do výstřihu, neboť se neovládl (uvedené soud zmiňuje, neboť na to reagovala ve své výpovědi svědkyně S.). Svědkyně na to bez bližší znalosti věci hned reagovala tak, že „XXXXX“. Nicméně sama svědkyně potvrdila, že nebyla osobně přítomna ve zpovědnici a nemůže objektivně sdělit, co se zde odehrálo, a také nemá žádné zkušenosti se zneužitým dítětem, jeho chováním. Pokud jde o posuzování vizuálního vzezření nezletilé poškozené na videozáznamech krátce po činu, pak znalci, tedy odborníci specializující se na problematiku dětí a mládeže, rozhodně neuvedli, že by se jednalo o radostné chování, ale zachycuje spíše výraz překvapení a behaviorální projevy, tendence únikových reakcí z dané situace rozhovoru s kameramanem, kdy nezletilá odpovídá toliko na tendenčně návodné otázky, které dle znalce ani nebyly vhodné. Soud má za to, že nejen svědkyně P., S., ale i další osoby pocházející z okolí, ať pracovní či i osobně blízkého obžalovanému, se snaží vypovídat v jeho prospěch pouze na základě jeho vnějších projevů v kolektivu, bez bližší znalosti věci. Ostatně i někteří z nich zmiňují jisté indicie napovídající, že se obžalovaný choval zejména k dětem jinak než jiní kněží. Svědek H. zmiňuje, že obžalovaný se choval k dětem perfektně, dle něj až moc, jevil se až jako infantilní. Připustil, že když pořizoval po zpovědi kritického dne video, kladl dětem dotazy a děti nechťely moc odpovídat. To moc nesvědčí pro tvrzení některých ze svědků, že děti měly být radostné, ale naopak to odpovídá závěrům soudních znalců. Obžalovaného jako přátelského, vstřícného, vlídného, kterého děti milovaly a těšily se na hodiny náboženství, které se daly krásně využít na navázání přátelského vztahu, kdy děti obžalovanému plně důvěřovaly, popisují svědkyně XXXXX a H., která zmínila, že obžalovaný, ale stejně i ona mívá ve zvyku při hovoru se druhé osoby třeba dotknout za rameno. Svědkyně Š. popisuje obžalovaného jako velmi přátelského, kterého děti braly za staršího kamaráda. Svědek K.Ž. zná obžalovaného, kdy se vysloveně označil jako jeho přítel, kdy se přátelily i jejich rodiny. I tento svědek byl přítomen rozhodného dne v blízkosti zpovědnice, neboť tohoto se účastnil jeho syn O., kdy i on ke zpovědnici uvedl, že je to malá místnost cca 3 x 3 metry, kde jsou dvě židle, které se dají přemísťovat. Od obžalovaného se dozvěděl, co je mu kladeno za vinu. Probíral to s manželkou, ale nemá žádné informace o tom, že by se obžalovaný měl chovat nevhodně k dětem. Dle něj je obžalovaný otevřený, srdečně upřímný až kontaktní. Když přišel, každého objal. Kladně hodnotí obžalovaného i jeho kolegové z řad kněžích svědkové K. a B., kteří jej charakterizují jako přátelského, vstřícného, kdy k jeho chování nezaznamenali žádné výhrady. Jako velmi přátelského popisují obžalovaného rovněž svědkové XXXXX a K., která neměla problém s tím posílat dceru na faru, ta si nestěžovala na nevhodné chování ze strany obžalovaného. Z výpovědi jak obžalovaného, tak z výpovědí svědků vyplynulo, že obžalovaný si zval děti na faru, rodiče to dětem nezakazovali. Zde je třeba zmínit, že zpravidla u obžalovaného na faře, veřejném prostoru, pobývalo více dětí, nešlo o uzavřený prostor, jakým je zpovědnice, kde na malém místě bez přítomnosti jiných osob došlo k trestnému jednání obžalovaného. Rodiče zpravidla věděli, že obžalovaný komunikuje s jejich nezletilými dětmi i přes WhatsApp a neshledávali na tom nic závadového. Otázkou však zůstává, jak by se chovali tito svědkové, pokud by jim byly známy další závažné skutečnosti, které byly zjištěny v průběhu dokazování v řízení před soudem. Zde soud zmiňuje zejména znalecký posudek znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie, a zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Byť obžalovaný zmiňoval, že někteří kněží, kterým se svěřil, jej odrazovali od toho, aby se podrobil sexuologickému vyšetření, přesto ho absolvoval, kdy sám s ohledem na to, že navštěvoval pornografické stránky zobrazující i nahé děti si musel být vědom toho, že má v této oblasti jisté problémy.

217. Ke znaleckému posudku znalce doc. Ing. Zdeňka Horáka, Ph.D. XXXXX, z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, který se účastnil vyšetřovacího pokusu, který byl proveden na místě činu s obžalovaným a s nezletilým chlapcem dne 8. 8. 2025, kdy znalec uvedl, že cílem

vyšetřovacího pokusu bylo provedení co nejvěrnější rekonstrukce k události, kdy dílem vychází z výpovědi nezletilé poškozené z přípravného řízení, dílem z některých částí výpovědi obžalovaného, soud konstatuje, že nezletilá poškozená v rámci svého výsledku nebyla tak detailně vyslýchající dotazována na okolnosti, zda někdo povstal, zda a jak se kdo musel naklonit, aby mohlo dojít k tomu, že se jí obžalovaný podíval za výstřih a hladil ji po prsou. Rovněž obžalovaný v rámci své výpovědi nevyloučil, že si stoupl a chytl poškozenou za ruce, kdy obžalovaný doznával, že neseděl od poškozené na dlouhou vzdálenost. Naopak nezletilá poškozená popsala a ukázala v rámci své výpovědi vzdálenost mezi ní a obžalovaným ve zpovědnici jako velmi krátkou, což potvrzuje další slyšený svědek J.B., který se kritického dne taky jako dítě účastnil zpovědi na místě činu, který potvrdil, že židle byly blízko sebe. Jak se podává z výpovědí svědků, protokolu o ohledání místa činu i zjištění samotného znalce, byť s velkým časovým odstupem od doby činu, židle ve zpovědnici nebyly pevně ukotvené, takže rozhodně nemůže vycházet ze situace, která byla navozena ve zpovědnici v době konání jeho vyšetřovacího pokusu. Se židlemi se dalo, jakkoliv manipulovat, takže nebyla bez jakýchkoliv pochybností zjištěna přesná vzdálenost mezi židlemi v době činu. Je třeba zmínit, že z důkazů bylo zjištěno, že nezletilá ze židle vstala, kdy ji obžalovaný držel za ruce, tak o to blíž k obžalovanému byla, a pokud obžalovaný nevyloučil, že si stoupl a chytl ji za ruce a v další výpovědi připustil, že když se předklonila na židli, aby triko mohl uchopit, tak jí bylo vidět za výstřih a tam se podíval a vysloveně znovu opakoval, že se k ní naklonil. Ani z výpovědi nezletilé poškozené, ani z výpovědi obžalovaného nelze vyloučit, ba naopak je potvrzeno, že k situaci došlo tak, jak popsala nezletilá poškozená, kdy po předestření těchto okolností případu znalec slyšený v hlavním líčení v závěru připustil, že možných variant je více, a poté, co mu byly předloženy elastické šaty, které měla nezletilá v době činu na sobě, znalec připustil, že pokud by šaty obžalovaný stáhl směrem dolů, pak teoreticky nelze vyloučit, že by k tomu nahlédnutí za výstřih mohlo dojít. Soud je přesvědčen, že pokud nezletilá poškozená detailně nepopisovala v přípravném řízení kdo a jak seděl, jak se nakláněl, zda se dílem zvedl ze židle, pak nebylo to z důvodu, že by nějakou tuto okolnost chtěla úmyslně zastrčit, zamlčet, ale z důvodu, že v daném okamžiku tomu nikdo nepřikládal až tak podstatný důvod, ostatně ani obhajoba v tomto směru nezletilé poškozené nekladla dotazy, takže poškozená o povstání obžalovaného či o jejím předklonění nehovořila, nikoliv z důvodu, že by něco zatajovala, že by něco popírala, ale že se jí na to prostě jako nezletilé tehdy XXXXX dívky nikdo neptal a ona sama to nepochybně nepovažovala za důležité ke zmínění. Pokud však nezletilá poškozená jednání obžalovaného demonstrovala na panence, pak naznačila, že obžalovaný se k panence předkláněl, což nevyloučil v rámci své výpovědi před Okresním soudem v Kroměříži ani obžalovaný. Dle soudu se nejedná o žádnou podstatnou skutečnost a znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika a následný výslech znalce nerozporuje hodnověrnost výpovědi nezletilé poškozené.

218. Na základě provedených důkazů tak soud uzavírá, že nezjistil žádné okolnosti, které by měly vést nezletilou poškozenou ke křivému obvinění obžalovaného, k nepravdivé výpovědi, když obhajobou nastíněné možnosti byly hodnověrným způsobem vyvráceny nejen výpověďmi samotné nezletilé poškozené i navazujících svědků a rovněž závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie či psychiatrie. Nebylo rovněž zjištěno, že by nezletilá poškozená trpěla nějakou duševní poruchou, která by k tomuto jednání měla vést, či by měla nějaký zájem obžalovanému uškodit, když do té doby ho měla ráda a plně ho respektovala jako kněze. Nebylo rovněž ani zjištěno, že by byla nějak manipulována, ovlivněna další osobou.
219. Soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, po vyšetření obžalovaného dospěla k závěru, že patologii v oblasti intelektu nezjistila, není u něj přítomna psychóza, tj. duševní choroba v užším slova smyslu, jeho intelekt je v pásmu lepšího průměru. Osobnost obžalovaného je však dle znalkyně výrazně nezralá se sklonem k neurotickým reakcím (což koresponduje s výpověďmi některých svědků a s prvním hodnocením obžalovaného jeho zaměstnavatelem

Arcibiskupstvím olomouckým, kdy je hodnocen jako hravý až infantilní). Znalkyně u obžalovaného zjistila poruchu sexuální preference, dříve označovaná jako sexuální deviace, a to pedofilie v tzv. ideatorní formě, při které nedochází k fyzickému, erotickému kontaktu s dítětem a která se vyznačuje například pedofilní proceptivitou, tedy pedofilně zaměřenými úvodními, pregenitálními fázemi, sblížovacími pochody. Pedofilní proceptivita se může projevovat tím, že pedofil při kontaktu s dětmi, které často vyhledává, je ve společensky užitečné kvazipedagogické či kvazirodičovské roli. Za to se mu dostává společenského uznání za tuto bohuľibou činnost a tím je i společností utvrzován ve svém počátečním sebeklamu, že není motivován k něčemu nedovolenému, ke genitálnímu kontaktu. Tento závěr soudní znalkyně hodnověrně odráží životní situaci obžalovaného a jeho postavení jako kněze v kostele XXXXX v Kroměříži a jako učitele v hodinách náboženství v Církevní základní škole v Kroměříži. Jak znalkyně popisuje osobnost obžalovaného jako ideatorního pedofila, tak je zachycována jeho osobnost a projevy jeho osobnosti nejen dospělými svědky, kteří s ním byli v kontaktu - učitelé na základní škole či věřící z farnosti, ale i tak, jak ho zachycovaly děti, jak s ním komunikovaly, což je doloženo i shora zmíněnou WhatsAppovou komunikací, která by odpovídala spíše tomu, jak dospělý muž komunikuje se svou přítelkyní, ale nikoliv s jemu svěřenými malými nezletilými dětmi ve věku kolem cca 10, 11, 12 let či i menšími. Právě to, jak se obžalovaný vstřícně choval vůči nezletilým dětem, vzbuzovalo u jejich rodičů a dalších farníků pocit, že s dětmi dobře vychází, že je má rád, ale nebylo jim známo pozadí osobnosti obžalovaného, tj. že u něj byla shledána pedofilie. Ze sexuologického vyšetření obžalovaného vyplynulo, že preferuje prepubertální a pubertální dívky. Pokud došlo u obžalovaného k sexuálně motivovanému jednání vůči nezletilé poškozené, což prokázáno provedeným dokazováním bylo, pak to znalkyně osvětluje tím, že v důsledku jeho parafilie došlo k prolomení velmi silných morálních zábran, které obžalovaný vzhledem ke svému povolání má, a ze sexuologického hlediska je tak jeho pobyt na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy analogického jednání.

220. Znalkyně vycházela z tvrzení obžalovaného, že má morální zábrany, které by mu bránily něco takového udělat. Obžalovaný neměl námitky k jejím závěrům, reagoval klidně, neměl výhrady k diagnóze, ovšem nesouhlasil s léčbou, když se považoval za vyléčeného, což konstatovala znalkyně ještě v řízení před okresním soudem dne 28. 1. 2022, kde uváděl, že má čisté svědomí, že stránky s dětskou pornografií vědomě nevyhledával, dostal se tam pouze nedopatřením, i když to bylo opakovaně. Tvrzení obžalovaného o nedopatření lze stěží uvěřit s ohledem na výsledky šetření orgánů Policie ČR, které zkoumaly techniku zajištěnou u obžalovaného, jak je zmíněno shora. Ještě uvedeného dne 28. 1. 2022 před okresním soudem po výslechu znalkyně MUDr. Petry Sejblové obžalovaný léčbu odmítal. Pokud mu znalkyně doporučila léčbu jako smysluplnou, pak následně uvedl, že se tomu nebrání, ač má stále za to, že nic neudělal, že by léčbou jenom připustil, že něco udělal. Z uvedeného soud dovozuje, že obžalovaným nastiňovaná polehčující okolnost, že dobrovolně nastoupil ochrannou sexuologickou léčbu, není až tak zcela přesvědčivá. Soud má za to, že obžalovaný tuto léčbu dlouho odmítal a v podstatě až s odstupem času na léčbu začal docházet. Soud probíhající léčbu hodnotí dle předložených zpráv jako velmi formální, kdy obžalovaný bere toliko léky předepsané sexuologem a dochází na pravidelné pohovory, ale nemá náhled na svoji poruchu sexuální preference a bez tohoto náhledu nebude sexuologická léčba plnit svůj účel. I dle znalkyně psychologky je osobnost obžalovaného nezralá se sklonem k neurotickým reakcím, kdy u něj shledává silné obranné mechanismy, které obžalovanému mohou snadno zastřít realitu, ač jeho bazální vztah k realitě je dobrý. Mezi tyto obranné mechanismy patří především vytěsňování, co je pro člověka nepřijatelného, potlačení, tedy snaha vytěsnit myšlenky, nepřipustit si je a jistá míra voluntarismu, tedy snaha vlastní vůli zvládnout vše nepřijatelné, aniž by zvažoval možnost komplikací, kdy žádný problém nevidí. Ve vztahu k sexualitě jsou dle znalkyně psychologky u obžalovaného patrné známky silného vnitřního konfliktu, identifikace s dětským věkem, známky sexuálního zaujetí současně se sexuálním potlačováním, projevy zábran v přijetí vlastní sexuální role a v chování. Tyto

četné obranné mechanismy mu umožňují do velké míry uchovat si jistou sebeúctu a klid, ale pochopit mu celou problematiku této oblasti mu znejasňují a deformují. Dle testu je obžalovaný plný vnitřní nejistoty a v sebepojetí se u něj dle znalkyně projevují známky silného vnitřního konfliktu. I tato znalkyně konstatovala, že pokud jde o možnost resocializace obžalovaného, tak ty jsou závislé na úspěšnosti ochranné sexuologické léčby, kdy obžalovaný má z psychologického hlediska dostatek předpokladů pro kvalitní účast na takové léčbě, pokud se mu však zdaří zablokovat jeho silné a funkční obranné mechanismy.

221. Rovněž důkazy listinné potvrzují jednání obžalovaného a navazují na výpověď nezletilé poškozené a dalších hodnověrných svědků. Z protokolu o vyhodnocení dat z notebooku náležejícímu obžalovanému, který vydal 3. 2. 2021, bylo zaevidováno 293 hledaných výrazů, které mohly mít vztah k prověřované věci, kdy jde o erotické povídky a internetové stránky uvedené shora, kdy tyto fotografie byly pořízeny, barevně naskenovány i do spisu a soudy jimi provedl důkaz, kdy prověřováním bylo zjištěno, že se jedná o zobrazení internetových stránek, na kterých jsou časté fotografie nahých dívek ve věku asi 10 - 15 let. Obžalovaný si prohlížel stránky v českém překladu „XXXXX“ a „XXXXX“. Navštěvoval dále na sociální síti Facebook převážně webové stránky sítě Rajče, kdy ve většině prověřovaných záznamů jde o přístup na alba fotografií z dětských letních táborů, akcí na vodě, fotografie s dětmi, kde jsou zaznamenány dívky ve věku cca 10–15 let jen ve spodním díle plavek nebo zcela nahé, kdy si obžalovaný prohlížel fotografie obnažených dívek ve věku blízké nezletilé XXXXX, a to na mnoha fotografiích. Jde o fotografie nahých, nedospělých dívek, které ještě některé nemají vyvinuté druhotné pohlavní znaky, jsou u nich například jen znát narůstající prsa, případně jde o děti mladšího věku, takže se jedná nepochybně o fotografie s pornografickým obsahem, na kterých jsou zachyceny i pohlavní orgány nezletilých, a to případně i s pronikajícím pohlavním údem či soulože s nezletilými. Nelze nezmínit, že obžalovaný v hlavním líčení nijak nerozporoval, že tyto stránky skutečně navštěvoval a zhlížel, což koresponduje se závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie.
222. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že dosud žil řádným životem, když nebyl soudně trestán a ani projednáván v místě bydliště pro přestupek. Jeho zaměstnavatel Arcibiskupství olomoucké hodnotí obžalovaného kladně od 1. 7. 2005, kdy se stal jáhnem na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, až přes jeho činnost kaplana na různých farnostech, faráře v XXXXX a XXXXX, kdy jeho pracovní náplní byla kněžská služba samostatně působícího duchovního. Nyní zastává pozici knihovníka v XXXXX. V průběhu jeho služby nebyly zaznamenány žádné stížnosti, které by naznačovaly, že se ke komukoli chová nevhodně či že by nedodržoval hranice pro kontakt s dětmi. Dostalo se mu silného projevu podpory od věřících. Všechny tyto zmíněné skutečnosti soud zohlednil ve prospěch obžalovaného zejména při úvaze o druhu a výši trestu.
223. Trestnost činu se dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Obžaloba trestnost činu obžalovaného podřadila pod ustanovení § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku účinného v době spáchání činu, tj. č. 40/2009 Sb., kdy kvalifikovaná skutková podstata obsahovala spáchání činu na dítěti mladším 15 let „svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti“. Novela trestního zákoníku činná od 1. 1. 2025 tuto kvalifikovanou skutkovou podstatu vypustila, čímž je nyní účinný trestní zákoník č. 166/2024 Sb. pro obžalovaného příznivější a soud proto dle něj posuzoval trestnost činu obžalovaného.
224. Jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil znaky skutkových podstat zvláště závažného zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, účinného od 1. 1. 2025 a přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Trestného činu pohlavní zneužití ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaný dopustil na nezletilé XXXXX, narozené XXXXX, dne 27. 6. 2010, tj. v době, kdy jí

bylo 10 let. Znaky této skutkové podstaty jsou naplněny při intenzivnějších zásazích do pohlavní sféry poškozených, při ohmatávání prsou, pohlavních orgánů, které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele (viz například Šámal a kolektiv, trestní zákoník II., Komentář 3., vydání Praha, strana 2362, 2363). Za pohlavní zneužití jiným způsobem bude právě s ohledem na rozdílnou dikci v ustanovení § 187 odst. 1 trestního zákoníku třeba považovat – kromě pohlavního styku – též některé intenzivní formy sexuálního jednání ze strany pachatele, byť bez konkrétního fyzického kontaktu, například ejakulaci po sebeukájení pachatele do úst, na genitál či na jiná místa těla dítěte, zvláště, když představují závažný a intenzivní zásah do sexuální sféry dítěte. Tento jiný způsob pohlavního zneužívání přitom nemusí spočívat v natolik intenzivním zásahu do pohlavní sféry poškozeného, jakým je vykonání soulože (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2009, sp. zn. 3 Tdo 550/2009). V konkrétním případě se ze strany obžalovaného jednalo o konkrétní praktiky, a to zejména osahávání prsou nezletilé poškozené krouživými pohyby, čemuž předcházelo uchopení za zápěstí nezletilé, natahování ošacení a nahlížení do výstřihu. Skutková podstata trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku je určena k ochraně dětí mladších 15 let před nevhodnými aktivitami zasahujícími jejich pohlavní život. V posuzované věci tomu odpovídá povaha a intenzita jednání obžalovaného, protože spočívá v pohlavním zneužití bezbranné, na něm závislé nezletilé dívky, a proto je potřebné klást důraz právě na to, že svou aktivitou, kterou vůči nezletilé praktikoval formou popsanou ve výrokové části rozsudku, ohrožoval nezletilou poškozenou v jejím budoucím pohlavním životě a mohl narušit její psychický i mravní vývoj. Proto je zjevné, že hlavně do této oblasti směřovalo ohrožení, které se může projevit v budoucím dopadu na dítě nízkého věku, když i dle závěru znaleckých posudků jednání obžalovaného vedlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy u nezletilé poškozené. K ochraně dětí mladších 15 let před narušením jejich normálního mravního, psychického a tělesného vývoje – nejde-li o případy znásilnění dle § 185 trestního zákoníku – slouží právě ustanovení § 187 trestního zákoníku, které sankcionuje určité případy pohlavního zneužití v podobě soulože nebo jiných způsobů pohlavního zneužití dítěte mladšího 15 let. Přestože v daném případě došlo k osahávání prsou nezletilé poškozené pod záminkou a přes oděv, je nutné při hodnocení naplnění formálních znaků trestného činu zohlednit nejen pocity poškozené, ale zejména vztah mezi ní a obžalovaným, který se pohyboval na úrovni pedagog, kněz, zpovědník a jeho žačka, kdy takové projevy jsou zapovězené, naprosto nepřijatelné a odsouzeníhodné. K trestnému jednání došlo za okolností, kdy desetiletá dívka byla rodiči přivedena do kostela za účelem zpovědi, během které byl obžalovaný s nezletilou poškozenou o samotě ve zmíněném postavení kněze, byl pro poškozenou nezpochybnitelnou uznávanou autoritou, kdy obžalovanému plně důvěřovala, měla ho ráda, čehož obžalovaný zneužil a zachoval se nepřijatelným nezákonným způsobem.

225. Soud po provedeném dokazování, přihlížeje zejména k výpovědi nezletilé poškozené, jejích rodičů, psychiatricky a psychologicky, ke kterým po činu docházela se svými problémy, a zejména s ohledem na závěry znaleckých posudků, které znalci v hlavním líčení stvrdili a ještě doplnili, dospěl k závěru, že jednání obžalovaného u poškozené vyvolalo rozvoj posttraumatické stresové poruchy, která se začala projevoval od letních měsíců roku 2020, která byla dětskou psychiatrickou svědkyní XXXXX diagnostikována v měsíci listopadu 2021 a XXXXX, což dokladovaly zprávami a vyjádřením v hlavním líčení i pracovnice OSPOD Města Kroměříže, které provedly pohovor s nezletilou poškozenou 5. 6. 2025, kdy se konstatuje, že XXXXX Dle znalců je jednání popsané ve výroku rozsudku způsobilé způsobit nezletilé posttraumatickou stresovou poruchu, protože jednání pro ni bylo zcela nečekané, došlo k němu u osoby, které věřila, a dostala se do tísnivé situace.

K psychotraumatizaci dochází za různých situací, ale pokud k ní dojde od osoby, ve kterou má důvěru, tak je to těžší a vede to pak ke ztrátě sociální jistoty. Znalci setrvali na závěrech, že projevy traumatu u poškozeného se neprojevují okamžitě, bezprostředně po činu. Rovněž nedochází k okamžitému svěření. Symptomy nastupují postupně v různé intenzitě, kdy i svěření se blízké osobě trvá v řádu několika měsíců, zejména dítě v daném okamžiku není schopné zpracovat v hlavě to, co se odehrálo. Existuje u něj psychický obranný mechanismus, který jej

ochraňuje před negativním prožitkem, který se potom začne dostavovat. Psychika nezletilé odsouvala zážitek do nevědomé úrovně, aby ji ochránila, protože to bylo pro ni příliš ohrožující. Následující slavnostní chvíle, tedy svaté přijímání na to mohlo mít vliv, kdy nezletilá se na událost primárně těšila, rodina ji v tom podporovala. Následně u nezletilé byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha s odezníváním, která je procesem toho, co se poté děje tak, jak je konstatováno shora ve výrokové části rozsudku.

226. Soud tak na základě uvedeného nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný svým jednáním naplnil i kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu pohlavní zneužití dle § 187 odst. 2 trestního zákoníku, ve znění zákona č. 166/2024 Sb. účinného od 1. 1. 2025, když svým jednáním způsobil nezletilé poškozené XXXXX těžkou újmu na zdraví. Těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, kdy za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví rovněž delší dobu trvající porucha zdraví. S ohledem na to, v jak závažném rozsahu jednání obžalovaného následně po dobu nejen několika měsíců, ale dokonce let, omezilo poškozenou v běžném způsobu života, kdy jisté následky pocítuje ještě dodnes a podrobuje se psychoterapeutické léčbě a v případě zhoršení zdravotního stavu požívá i psychiatrickou medikaci, soud nemá pochybnosti o tom, že posttraumatická stresová porucha u nezletilé poškozené nastala a trvala delší dobu.
227. Rovněž bylo prokázáno, že obžalovaný po všech stránkách naplnil znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku, a to úmyslně ohrozil rozumový, citový, mravní vývoj nezletilé poškozené, čímž ji svádí k nemravnému životu. Je třeba vycházet z toho, že svými aktivitami vůči nezletilé poškozené, které vůči ní praktikoval, ohrožoval nezletilou poškozenou v jejím budoucím pohlavním životě a mohl narušit její psychický i mravní vývoj. Proto je zjevné, že hlavně do této oblasti směřovalo ohrožení, které se může projevit v budoucím dopadu na tehdejší desetileté dítě, když ona sama, jak vyplývá z její výpovědi, vnímala počínání obžalovaného velmi negativně. Jednání obžalovaného bylo způsobilé u poškozené vyvolat takové zájmy a návyky, které vedou k nemravnému životu, tedy k životu v rozporu s morálními zásadami.
228. Zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem chráněný zákonem, konkrétně zájem společnosti na ochraně pohlavní nedotknutelnosti osob mladších 15 let, zájem na svobodném rozhodování o pohlavním životě, zájem na řádném mravním a citovém vývoji dítěte a zájem na ochraně dětí před jejich sexuálním zneužíváním. Motivem jednání obžalovaného byl bez jakýchkoliv pochybností pohlavní pud a snaha o jeho uspokojení. Obžalovanému byl prokazatelně jako osobě stýkající se s dětmi, které přišly kritického dne ke zpovědi, znám věk nezletilých dětí, včetně nezletilé poškozené, a byť si byl vědom nezákonnosti svého jednání a možných následků na zdraví a další život nezletilé, preferoval svůj osobní zájem nad zájmem nezletilého dítěte. V případě přečinu dle § 201 odst. 1 trestního zákoníku obžalovaný jednal nejméně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, kdy věděl, že takové ohrožení mravního života nezletilé poškozené může svým jednáním porušit nebo ohrozit a pro případ, že jej způsobil, byl s tím srozuměn, kdy srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo pohrozit zájem chráněný takovým zákonem.
229. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalovaného po činu, zejména snaze nahradit škodu nebo odstranit

škodlivé následky činu. Soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.

230. Podle § 39 odst. 2 trestního zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
231. Dle § 39 odst. 3 trestního zákoníku soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku, k době, která uplynula od spáchání činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
232. Obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným dvěma trestnými činy popsány ve výrokové části rozsudku. Dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu trest úhrnný podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z něj nejprísněji trestný. Trestní zákoník účinný od 1. 1. 2025 u trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 2 trestního zákoníku stanoví trestní sazbu odnětí svobody od 5 do 12 let. Soud při rozhodování o trestu zohlednil ve smyslu § 40 odst. 1 trestního zákoníku, že obžalovaný trestné činy spáchal ve zmenšené přičetnosti, kterou si nepřivodil ani z nedbalosti vlivem návykové látky, kdy v jeho případě byla zjištěna porucha sexuální preference typu pedofilie, která ovládací schopností obžalovaného v době činu snížila měrou podstatnou. Nutno však konstatovat, že nebezpečnost jednání obžalovaného je vedle obecných shora citovaných znaků zvyšována i tím, že obžalovanému zcela chybí sebereflexe, kdy není schopen nahlédnout, v čem spočívají jeho problémy, resp. tyto problémy vytěšňuje a potlačuje. Jako svůj hlavní problém vnímá to, že se občas podívá na porno, nikoliv to, že ho sexuálně přitahují děti, že trpí pedofilií. Nemá vnitřně nastavené hranice chování vůči dětem, kdy s nimi komunikuje a chová se nestandardním způsobem s ohledem na svůj věk a postavení. Obžalovaný nebyl schopen ani před soudem a zřejmě ani sám před sebou si přiznat, že vyhledává dětskou pornografii, ačkoliv to bylo zcela jasně důkazně prokázáno z digitálních stop na jeho počítači. Jestliže obžalovaný popírá takto nesporné skutečnosti, které mu nezapadají do obrazu sebe sama, tak není překvapivé, že pak popírá i to, co mu bylo kladeno za vinu ve vztahu k nezletilé poškozené a čím byl tímto rozsudkem uznán vinným.
233. Jak byl konstatováno shora stran změn ve výpovědích obžalovaného v průběhu trestního řízení, lze z nich dovodit, že u obžalovaného se prohlubuje popírání toho, že má problém a v čem ten problém spočívá, a to je zřejmé na přístupu obžalovaného k jeho pedofilní sexuální preferenci a paralelně i k inkriminovanému jednání, kdy postupem času u něj roste četnost a intenzita opakování toho, že on nic špatného neudělal, tj. nemá náhled na své nezákonné jednání, neprojevil sebemenší lítost. Ani sexuolog, kterého až pod tíhou důkazní situace před okresním soudem začal obžalovaný navštěvovat, nesdělil, že by obžalovaný nějak intenzivně pracoval na přijetí a zvládnutí své sexuální poruchy. Soud má za to, že ze zpráv se podává, stejně jako z výpovědí obžalovaného, že se jedná spíše o formální přístup k výkonu sexuologické ambulantní léčby než získání náhledu na svoji základní problematiku, která vedla ke spáchání zvláště závažného zločinu. Ve vztahu k projednávaným obdobným případům případ nezletilé poškozené jako oběti trestného činu není ničím výjimečným, avšak jak se podává z rozsáhlého dokazování, pak je výjimečný v negativním slova smyslu v tom, jak nevhodným způsobem široké okolí kolem obžalovaného, zejména z okruhu věřících, dalo najevo obžalovanému podporu a svou bezbřehou vírou v jeho nevinu bez znalosti věci a důkazů objektivně zjištěných a prokázaných a bez ohledu na presumpci nevinu stigmatizuje poškozenou a její rodinu. To je rovněž jeden z důvodů, proč obdobné trestné činy zůstávají neoznámeny. Tato situace, kdy blízké okolí obžalovaného utvrzuje o tom, že je nevinen,

že se ničeho nezákonného nedopustil, brání obžalovanému v tom, aby získal náhled na svůj zjištěný problém spočívající v pedofilii. Soud je přesvědčen, že pokud by obžalovaný svým okolím v tomto směru nebyl tak skálopevně utvrzován, že by se u něj mohla projevit lítost nad jeho jednáním, upřímně by si zejména sám sobě, ale i před soudem doznal, jaký má problém, jakého jednání se dopustil, což by mělo pozitivní vliv na výkon ochranné sexuologické léčby a na to, aby obžalovaný co nejdříve získal náhled na svůj celoživotní problém a zařadit se do běžného života. Soud je přesvědčen, že nepochybně by se i obžalovanému žilo lépe a ulevilo by se mu, pokud by byl schopen sám sobě přiznat, čeho se dopustil, a že problém je pouze na jeho straně, a nikoliv na straně nezletilé poškozené, tehdy desetileté dívky, a současně si uvědomil, jak závažné důsledky jeho jednání mohlo mít a v podstatě i mělo. Na straně druhé ve prospěch obžalovaného je třeba zohlednit, že se jednalo o ojedinělé a krátkodobé jednání a že obžalovaný dobrovolně nastoupil sexuologickou léčbu. Nelze rovněž nezmínit skutečnost, že obžalovaný stojí před soudem poprvé, nebyl projednáván ani pro přestupek, nemá ani záznam v opisu rejstříku trestů a svým zaměstnavatelem Arcibiskupstvím olomouckým je hodnocen velmi kladně a pozitivně. Vzhledem k těmto skutečnostem soud dospěl k závěru, že v případě obžalovaného není nezbytné na něj působit trestem odnětí svobody, který by byl bezprostředně spojen s jeho výkonem, tedy aby mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud v případě obžalovaného aplikoval ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, když vzhledem k okolnostem případu, a to, jak již bylo zmíněno, k ojedinělému krátkodobému jednání i vzhledem k poměrům pachatele, který se jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti vlivem pedofilie, a který dosud nepřišel do konfliktu se zákonem, byť při absenci úplného a upřímného doznání, které v obvyklých případech při užití tohoto ustanovení soud požaduje, má soud za to, že použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, kdy pak je možné snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Z výše uvedených důvodů soud obžalovanému uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na maximální možnou dlouhou zkušební dobu v trvání 5 let. Tento trest by sám o sobě nesplnil svůj výchovný a resocializační účel, a soud proto považuje za nezbytné obžalovanému uložit ve smyslu § 73 odst. 1 trestního zákoníku rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu vzdělávání a výchovné práce s dětmi mladšími 15 let, a to již na delší dobu v trvání 7 let, kdy důvodnost a zákonnost uložení tohoto trestu je dána tím, aby obžalovaný po tuto dobu nemohl přijít do styku s nezletilými, když u něj byla zjištěna sexuální porucha, a to pedofilie, kdy i znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, navrhla i pro případ, že by obžalovaný nebyl uznán vinným, tomuto doporučit, aby se s ohledem na shora zjištěné vyvaroval práci s dětmi v podstatě po celou dobu svého života. Po tuto dobu bude mít možnost obžalovaný i v součinnosti s výkonem ochranné sexuologické léčby v ambulantní formě, která mu byla uložena tímto rozsudkem ve smyslu § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku, zejména učinit si náhled na svoji poruchu, naučit se s ní žít, zbavit se obranných mechanismů, které mu brání si svou poruchu sexuální preference uvědomit a do budoucna se obdobného jednání vyvarovat.

234. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se prostřednictvím zmocněnce připojila k trestnímu řízení nezletilá XXXXXS. s částkou 250 000 Kč, přičemž soud neměl pochybnosti o právní opodstatněnosti nároku, protože jde o náhradu újmy na přirozených právech poškozené nezletilé, kterou jí způsobil obžalovaný spáchaným trestným činem (§ 2956 občanského zákoníku). Jednáním obžalovaného bylo zasaženo do vážnosti a cti nezletilé poškozené, bylo zasaženo do její osobní svobody, pokud se jedná o svobodu rozhodování o svém těle v sexuální oblasti, a obžalovaný nezletilou vystavil i nebezpečí předčasné sexuální aktivity. Dle ustanovení § 2910 občanského zákoníku má nezletilá poškozená nárok na náhradu nemajetkové újmy jak za zásah do absolutních práv, což je právo na soukromí a důstojnost sexuální oblasti, tak i za zásah do jiného práva, což je porušení povinnosti stanovené k ochraně takového práva. Dle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučněním. Opatrovník nezletilé

poškozené má za to, že za přiměřené zadostiučinění za tuto újmu lze považovat částku ve výši 250 000 Kč, kdy, pokud jde o újmu, která poškozené vznikla, tak inkriminované jednání způsobilo duševní útrapy spočívající právě v traumatu z prožitého pohlavního zneužití a reakcí na tuto událost, a to jak vnitřních psychologických, tak vnějších, tedy reakcí okolí. Poškozená byla nucena nejdříve dva měsíce sama, s tíží toho, co prožila, což pro tak malé dítě je velmi dlouhý čas, hledala odvahu svěřit se rodičům, bála se jejich reakce, že jí budou něco vyčítat, že jí neuvěří. Dlouho sama v sobě v duchu obžalovaného obhajobě dávala vinu sobě. Obávala se rovněž dalších útoků ze strany obžalovaného, který byl jejím učitelem náboženství a knězem. Došlo k narušení jejího vztahu s kamarádkami, neboť všichni v okolí v ní viděli, že z protiprávního jednání měla obvinít jejich oblíbeného kněze a učitele. Bylo prokázáno, že někteří z rodičů svým dětem zakázali, aby se s nezletilou poškozenou kamarádili. To vše ji izolovalo od druhých, uzavíralo do sebe a v podstatě tak v důsledku trestního jednání obžalovaného přišla o bezstarostné dětství a urychlilo to její vstup do světa dospělých, na který ještě nebyla plně připravena. Vnímala rovněž výhrůžky, které byly adresovány jí a její rodině, délku probíhajícího trestního řízení, které v současné době představuje třetinu jejího života. Pokud má opatrovník nezletilé poškozené za to, že přiměřeným zadostiučiněním za tuto újmu lze považovat částku ve výši 250 000 Kč, soud se s tímto návrhem ztotožňuje, kdy tuto výši lze považovat za dostatečnou i dle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu ve smyslu ustanovení § 2955 občanského zákoníku. Tato částka s ohledem na další srovnatelné případy soudu známé z jeho úřední činnosti není nijak závratná, kdy v obdobných případech byly nezletilým poškozeným přiznávány i částky vyšší. Soud proto v rozsudku rozhodl dle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného požadovanou nemajetkovou újmu nezletilé poškozené XXXXX k rukám jejich rodičů XXXXS. a H.S. zaplatit ve výši 250 000 Kč, a to spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 2. listopadu 2021 do dne zaplacení, tj. ode dne následujícího po prvním hlavním líčení před okresním soudem, ve kterém byl prezentován nárok na náhradu újmy a obžalovaný měl možnost se s ním seznámit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Odvoláním může rozsudek napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zákona č. 59/2017 Sb.).

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo odvolání nepřisluší tomu, kdož se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdal.

Zlín 9. října 2025

JUDr. Iveta Šperlichová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Volná